

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les expenedories de titularitat de persones juridicoprivades.*

U. Fins que venci la concessió pel transcurs del termini de 25 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat, segueixen subsistint les expenedories titularitat de persones juridicoprivades.

Dos. Les concessions esmentades no poden ser transmeses sota cap supòsit, i l'extinció de la persona juridicoprivada comporta l'extinció automàtica de la concessió.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Al moment d'entrar en vigor el present Reial decret queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que aquest disposa.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

1221 *REIAL DECRET 1577/2006, de 22 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de música regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. («BOE» 18, de 20-1-2007.)*

Els ensenyaments artístics regulats a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, tenen per finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat, així com garantir la qualificació dels futurs professionals de la música, la dansa, l'art dramàtic, les arts plàstiques i el disseny. Són ensenyaments artístics, entre altres, els ensenyaments professionals de música i de dansa. La Llei estableix que aquests ensenyaments s'organitzin, uns i altres, en un grau professional de sis cursos de durada.

Considerant l'avanç que per als ensenyaments de música va suposar la normativa emanada de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, aquest Reial decret segueix fonamentant-se en l'estudi de l'especialitat instrumental o vocal, que actua com a eix vertebrador del currículum i, a la vegada, pretén avançar cap a una estructura més oberta i flexible. S'aborden així mateix mesures que permetin la màxima adequació dels estudis als interessos de l'alumnat, es considera la compatibilitat real entre aquests ensenyaments i els d'educació secundària i es faculten les administracions educatives per a l'adopció de diferents solucions en aquest sentit.

Pel que fa a l'obertura dels ensenyaments de música, aquest Reial decret crea una nova especialitat relacionada amb el flamenc i noves especialitats relacionades amb les eines conceptuals que proposen les noves estètiques de les arts escèniques. Tot això sense perjudici que les administracions educatives puguin seguir sol·licitant

l'ampliació d'especialitats instrumentals o vocals per raons derivades de la seva arrel tradicional o grau d'interès etnogràfic i complexitat del seu repertori, o pel seu valor històric en la cultura musical europea i grau d'implantació en l'àmbit territorial corresponent.

Una altra novetat d'aquest Reial decret és el tractament de la pràctica musical de conjunt. En efecte, tenint en compte la individualitat que requereix l'estudi d'un instrument o del cant, el currículum ha de contenir assignatures que transcendixin aquest component unipersonal de la pràctica musical i que introdueixin elements col·lectius fins ara definits per l'orquestra, pel cor i per la música de cambra. A l'adquisició de la tècnica de l'instrument o del cant i a la formació dels criteris interpretatius propis, s'hi uneixen fórmules de pràctica musical en grup com a verdadera eina de relació social i d'intercanvi d'idees entre els mateixos instrumentistes i cantants.

Quant als continguts de les especialitats instrumentals i vocals, es manté la necessitat de conjugar comprensió i expressió, coneixement i realització. Aquest procés complex d'educació artística ha de tenir en compte que els continguts essencials en la formació d'un músic que s'expressa a través d'un instrument o del cant són presents, gairebé en la seva totalitat, des de l'inici dels estudis, i que el seu desenvolupament es realitza no tant per l'adquisició de nous elements com per l'aprofundiment permanent d'aquests. En aquesta trajectòria, el grau de dificultat interpretativa el determina la naturalesa de les obres que se seleccionin en cada tram del procés.

En relació amb els criteris d'avaluació, aquests estableixen el tipus i grau d'aprenentatge que s'espera que hagin assolit els alumnes en un moment determinat respecte dels objectius generals dels ensenyaments, les capacitats indicades en els objectius específics dels ensenyaments professionals de música i els propis de cada especialitat. El nivell de compliment d'aquests objectius, en relació amb els criteris d'avaluació fixats, ha de ser mesurat tenint en compte el context de l'alumne així com les seves pròpies característiques i possibilitats. D'aquesta manera, l'avaluació es constitueix en una funció formativa i, a més, en una font d'informació sobre el mateix procés d'ensenyament, i es converteix així en un referent fonamental de tot el procés d'ensenyament-aprenentatge.

D'acord amb aquestes premisses, es fixen els aspectes bàsics del currículum que constitueixen els ensenyaments mínims i els horaris escolars mínims dels ensenyaments professionals de música. La funció d'aquests ensenyaments queda definida i netament diferenciada d'altres vies per accedir al coneixement de la música traçades en la nova ordenació del sistema educatiu.

En el procés d'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i han emès informe el Consell Escolar de l'Estat i el Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de desembre de 2006,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

De la finalitat i organització dels ensenyaments professionals de música

Article 1. *Finalitat i organització.*

1. Els ensenyaments professionals de música tenen com a finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat i garantir la qualificació dels futurs professionals de la música.

2. La finalitat dels ensenyaments professionals de música s'ordena en tres funcions bàsiques: formativa, orientadora i preparatòria per a estudis posteriors.

3. Els ensenyaments professionals de música s'organitzen en un grau de sis cursos de durada, segons el que disposa l'article 48.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Article 2. *Objectius generals dels ensenyaments professionals de música.*

Els ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes i les alumnes les capacitats generals i els valors cívics propis del sistema educatiu i, a més, les capacitats següents:

- a) Habituar-se a escoltar música i establir un concepte estètic que els permeti fonamentar i desenvolupar els propis criteris interpretatius.
- b) Desenvolupar la sensibilitat artística i el criteri estètic com a font de formació i enriquiment personal.
- c) Analitzar i valorar la qualitat de la música.
- d) Conèixer els valors de la música i optar pels aspectes que n'emanen que siguin més idonis per al desenvolupament personal.
- e) Participar en activitats d'animació musical i cultural que permetin viure l'experiència de transmetre el gaudi de la música.
- f) Conèixer i emprar amb precisió el vocabulari específic relatiu als conceptes científics de la música.
- g) Conèixer i valorar el patrimoni musical com a part integrant del patrimoni històric i cultural.

Article 3. *Objectius específics dels ensenyaments professionals de música.*

Els ensenyaments professionals de música han de contribuir al fet que els alumnes i les alumnes adquireixin les capacitats següents:

- a) Superar amb domini i capacitat crítica els continguts i objectius plantejats en les assignatures que componen el currículum de l'especialitat elegida.
- b) Conèixer els elements bàsics dels llenguatges musicals, les seves característiques, funcions i transformacions en els diferents contextos històrics.
- c) Utilitzar l'«oïda interna» com a base de l'afinació, de l'audició harmònica i de la interpretació musical.
- d) Formar una imatge ajustada de les possibilitats i característiques musicals de cada u, tant a nivell individual com en relació amb el grup, amb la disposició necessària per saber integrar-se com un membre més del grup o per actuar com a responsable del conjunt.
- e) Compartir vivències musicals de grup a l'aula i a fora que permetin enriquir la relació afectiva amb la música a través del cant i de participació instrumental en grup.
- f) Valorar el cos i la ment per utilitzar amb seguretat la tècnica i poder concentrar-se en l'audició i interpretació.
- g) Interrelacionar i aplicar els coneixements adquirits en totes les assignatures que componen el currículum, en les vivències i en les experiències pròpies per aconseguir una interpretació artística de qualitat.
- h) Conèixer i aplicar les tècniques de l'instrument o de la veu d'acord amb les exigències de les obres.
- i) Adquirir i demostrar els reflexos necessaris per resoldre eventualitats que sorgeixin en la interpretació.
- j) Cultivar la improvisació i la transposició com a elements inherents a la creativitat musical.
- k) Interpretar, individualment o dins de l'agrupació corresponent, obres escrites en tots els llenguatges musicals i aprofundir en el coneixement dels diferents estils i

èpoques, així com en els recursos interpretatius de cadascun d'aquests.

l) Actuar en públic amb autocontrol, domini de la memòria i capacitat comunicativa.

Article 4. *Especialitats dels ensenyaments professionals de música.*

Són especialitats dels ensenyaments professionals de música:

Acordió.
Arpa.
Baix elèctric.
Cant flamenc.
Cant.
Clarinet.
Clavecí.
Contrabaix.
Dolçaina.
Fagot.
Flabiol i Tamborí.
Flauta travessera.
Flauta de bec.
Gaita.
Guitarra.
Guitarra elèctrica.
Guitarra flamenca.
Instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc.
Instruments de pua.
Oboè.
Orgue.
Percussió.
Piano.
Saxofon.
Tenora.
Tible.
Trombó.
Trompa.
Trompeta.
Tuba.
Txistu.
Viola.
Viola de gamba.
Violí.
Violoncel.

CAPÍTOL II

Del currículum

Article 5. *Currículum.*

1. Els objectius, continguts i criteris d'avaluació que, per a les diferents especialitats i assignatures dels ensenyaments professionals de música, s'inclouen a l'annex I d'aquest Reial decret constitueixen els aspectes bàsics dels currículums respectius.

2. L'horari escolar corresponent als continguts bàsics dels ensenyaments mínims, de conformitat amb el que disposa l'article 6, apartat 3, de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, és el que s'estableix a l'annex II d'aquest Reial decret.

3. Les administracions educatives han d'establir el currículum dels ensenyaments professionals de música, del qual han de formar part en tot cas els aspectes bàsics que, per a cada especialitat, s'estableixen a l'annex I d'aquest Reial decret.

4. En establir el currículum dels ensenyaments professionals de música, les administracions educatives han de fomentar l'autonomia pedagògica i organitzativa dels centres, afavorir el treball en equip dels professors i esti-

mular l'activitat investigadora d'aquests a partir de la pràctica docent.

Article 6. *Assignatures que constitueixen el currículum.*

1. Els ensenyaments professionals de música s'organitzen en les assignatures següents:

a) Assignatures comunes a totes les especialitats:

Instrument o veu.
Llenguatge musical.
Harmonia.

b) Assignatures pròpies de l'especialitat:

Música de cambra: en les especialitats d'acordió, arpa, cant, clarinet, clavecí, contrabaix, fagot, flauta de bec, flauta travessera, guitarra, instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc, instruments de pua, oboè, orgue, percussió, piano, saxofon, trombó, trompa, trompeta, tuba, viola, viola de gamba, violí i violoncel.

Orquestra: en les especialitats d'arpa, clarinet, contrabaix, fagot, flauta travessera, oboè, percussió, saxofon, trombó, trompa, trompeta, tuba, viola, violí i violoncel.

Banda: en les especialitats de clarinet, contrabaix, fagot, flauta travessera, oboè, percussió, saxofon, trombó, trompa, trompeta, tuba.

Conjunt: en les especialitats d'acordió, arpa, baix elèctric, cant flamenc, clavecí, dolçaina, flabiol i tamborí, flauta de bec, gaita, guitarra, guitarra elèctrica, guitarra flamenca, instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc, instruments de pua, orgue, percussió, piano, saxofon, tenora, tible, txistu, viola de gamba.

Cor: en les especialitats d'acordió, baix elèctric, cant flamenc, cant, clavecí, dolçaina, flabiol i tamborí, flauta de bec, gaita, guitarra, guitarra elèctrica, guitarra flamenca, instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc, instruments de pua, orgue, piano, tenora, tible, txistu i viola de gamba.

Idiomes aplicats al cant: en l'especialitat de cant.

2. Les administracions educatives han de determinar els cursos en els quals s'han d'incloure les assignatures establertes a l'apartat anterior. Així mateix, poden afegir altres assignatures dins de les diferents especialitats que integren els ensenyaments professionals de música.

3. Les administracions educatives també poden potenciar en els seus currículums diferents perfils dins de cada especialitat en els dos últims cursos dels ensenyaments professionals de música.

CAPÍTOL III

De l'accés als ensenyaments

Article 7. *Requisits acadèmics i prova d'accés.*

1. Conforme a l'article 49 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, per accedir als ensenyaments professionals de música és necessari superar una prova específica d'accés regulada i organitzada per les administracions educatives. Mitjançant aquesta prova es valoren la maduresa, les aptituds i els coneixements per cursar amb aprofitament els ensenyaments professionals, d'acord amb els objectius que estableix el present Reial decret.

2. Així mateix, es pot accedir a cada curs dels ensenyaments professionals sense haver cursat els anteriors sempre que, a través d'una prova, l'aspirant demostrí que té els coneixements necessaris per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents. Aquesta prova l'organitzen les administracions educatives.

Article 8. *Qualificació de les proves d'accés.*

1. Les puntuacions definitives obtingudes pels alumnes en les proves d'accés s'han d'ajustar a la qualificació numèrica de 0 a 10 fins a un decimal com a màxim, i és necessària la qualificació de 5 per a l'aprovat.

2. La superació de la prova d'accés faculta exclusivament per matricular-se en el curs acadèmic en què hagi estat convocada.

Article 9. *Admissió d'alumnes.*

L'admissió d'alumnes està sotmesa als principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i supeditada a les qualificacions obtingudes en la prova d'accés a què es refereix l'article 7 d'aquest Reial decret.

Article 10. *Matriculació.*

1. Correspon a les administracions educatives regular els processos de matriculació de l'alumnat.

2. En el cas dels alumnes que cursen més d'una especialitat únicament han de cursar les assignatures comunes per una d'aquestes. Una vegada cursades i superades en una especialitat, la qualificació obtinguda és vàlida per a totes les especialitats i ha de constar d'aquesta manera en el llibre de qualificacions.

3. Les administracions educatives han d'establir les condicions per a la matriculació, amb caràcter excepcional, en més d'un curs acadèmic, d'acord amb el que estableix l'article 48.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

CAPÍTOL IV

De l'avaluació, la promoció i la permanència

Article 11. *Avaluació.*

1. L'avaluació dels ensenyaments professionals de música es porta a terme tenint en compte els objectius educatius i els criteris d'avaluació establerts en el currículum.

2. L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes és contínua i integradora, encara que diferenciada segons les diferents assignatures del currículum.

3. L'avaluació l'han de dur a terme el conjunt de professors de l'alumne coordinats pel professor tutor, i aquests professors han d'actuar de manera integrada al llarg del procés d'avaluació i en l'adopció de les decisions resultants d'aquest procés.

4. Els professors avaluen tant l'aprenentatge dels alumnes com els processos d'ensenyament.

5. Les administracions educatives han de regular les condicions perquè els centres organitzin les oportunes proves extraordinàries amb la finalitat de facilitar als alumnes la recuperació de les assignatures amb avaluació negativa.

6. Els resultats de l'avaluació final de les diferents assignatures que componen el currículum s'expressen mitjançant l'escala numèrica d'1 a 10 sense decimals, i es consideren positives les qualificacions iguals o superiors a cinc i negatives les inferiors a cinc.

Article 12. *Promoció.*

1. Els alumnes passen de curs quan han superat les assignatures cursades o tenen avaluació negativa com a màxim en dues assignatures. En el supòsit d'assignatures pendents que es refereixen a pràctica instrumental o vocal, la recuperació de l'assignatura s'ha de realitzar en

la classe del curs següent si en forma part. En la resta dels casos els alumnes han d'assistir a les classes de les assignatures no superades en el curs anterior.

2. La qualificació negativa en tres o més assignatures d'un o diversos cursos impedeix la promoció d'un alumne al curs següent.

3. Els alumnes que al terme del 6è curs tinguin pendents d'avaluació positiva tres assignatures o més han de repetir el curs en la seva totalitat. Quan la qualificació negativa es produeix en una o dues assignatures, només és necessari que realitzin les assignatures pendents.

Article 13. *Límits de permanència.*

1. El límit de permanència en els ensenyaments professionals de música és de vuit anys. L'alumne o l'alumna no pot romandre més de dos anys en el mateix curs, excepte a 6è curs.

2. Amb caràcter excepcional i en les condicions que estableixin les administracions educatives, es pot ampliar en un any el límit de permanència en supòsits de malaltia greu o altres circumstàncies que mereixin una consideració similar.

Article 14. *Titulació.*

1. Els alumnes i les alumnes que han superat els ensenyaments professionals de música obtenen el títol professional de música, en el qual ha de constar l'especialitat cursada.

2. Els alumnes i les alumnes que finalitzen els ensenyaments professionals de música obtenen el títol de batxiller si superen les matèries comunes del batxillerat, encara que no hagin fet el batxillerat de la modalitat d'arts en la via específica de música i dansa.

CAPÍTOL V

Dels documents d'avaluació

Article 15. *Documents d'avaluació.*

1. Són documents d'avaluació dels ensenyaments professionals de música l'expedient acadèmic personal, les actes d'avaluació, el llibre de qualificacions i els informes d'avaluació individualitzats.

2. Dels documents d'avaluació, té la consideració de document bàsic el llibre de qualificacions.

3. Els documents d'avaluació han de dur les signatures fefaents de les persones que correspongui en cada cas, amb indicació del lloc que ocupen. A sota de les signatures han de constar el nom i els cognoms del signant.

Article 16. *Llibre de qualificacions.*

1. El llibre de qualificacions dels ensenyaments professionals de música és el document oficial que reflecteix els estudis cursats. Hi han de constar les qualificacions obtingudes per l'alumne, la informació sobre la seva permanència al centre i, si s'escau, sobre els trasllats de matrícula. Així mateix, hi ha de constar la sol·licitud, per part de l'alumne, de l'expedició del títol corresponent, una vegada superades totes les assignatures corresponents als ensenyaments professionals de música.

2. El llibre de qualificacions es refereix als estudis cursats dins d'una única especialitat. En el cas d'alumnes que cursin més d'una especialitat, s'ha d'emplenar un llibre de qualificacions per cada especialitat cursada, amb la indicació, si s'escau, a la pàgina d'«estudis previs d'ensenyaments professionals en altres especialitats», de

les assignatures comunes superades i la qualificació obtinguda.

3. El llibre de qualificacions s'ha d'ajustar al model i les característiques que es determinen a l'annex III d'aquest Reial decret i l'han d'editar les administracions educatives, que han d'establir el procediment de sol·licitud i registre de l'esmentat document.

4. Correspon als centres la formalització i custòdia dels llibres de qualificacions. Una vegada superats els estudis, el llibre és lliurat als alumnes, la qual cosa es fa constar en la diligència corresponent del llibre, de la qual es guarda còpia amb l'expedient de l'alumne.

5. Quan un alumne o alumna es traslladi de centre abans d'haver conclòs els seus estudis d'ensenyaments professionals de música, el centre d'origen ha de trametre al de destí, a petició d'aquest, el llibre de qualificacions de l'alumne, i fer constar en la diligència corresponent que les qualificacions concorden amb les actes que consten al centre. Quan el llibre de qualificacions correspongui a alumnes de centres privats, aquesta diligència l'ha d'emplenar el conservatori al qual estiguin adscrits segons la regulació de les administracions educatives.

6. Els alumnes que traslladin la seva matrícula des de l'àmbit de gestió d'una Administració educativa al d'una altra s'han d'incorporar al curs corresponent, sempre que hi hagi places vacants.

7. El centre receptor ha d'obrir el corresponent expedient acadèmic de l'alumne i incorporar-hi les dades del llibre de qualificacions.

Article 17. *Llengües dels documents bàsics.*

A les comunitats autònomes les llengües de les quals tinguin estatutàriament atribuït el caràcter oficial, els documents bàsics d'avaluació es poden redactar en la llengua corresponent, i s'han d'expedir, en tot cas, en forma bilingüe quan ho demanin els alumnes; hi ha de figurar sempre el text castellà quan hagin de tenir efectes fora de l'àmbit de la comunitat autònoma. Si ha de tenir efectes en el territori d'una comunitat autònoma on sigui cooficial aquesta mateixa llengua diferent del castellà, no cal la traducció.

Article 18. *Procediment de formalització i custòdia.*

La supervisió del procediment de formalització i custòdia dels diferents documents d'avaluació s'ha de fer en la forma que determinin les administracions educatives competents.

Article 19. *Trasllats d'expedient.*

Quan un alumne es traslladi a un altre centre abans d'haver conclòs el curs s'ha d'emetre un informe d'avaluació individualitzat, en el qual hi ha d'haver, a aquests efectes, tota la informació que sigui necessària per a la continuïtat del procés d'aprenentatge. L'ha d'elaborar el tutor del curs que l'alumne estigui realitzant al centre, a partir de les dades facilitades pels professors de les diferents assignatures, i el centre d'origen l'ha de trametre al de destí juntament amb el llibre de qualificacions.

CAPÍTOL VI

Correspondència amb altres ensenyaments

Article 20. *Correspondència entre ensenyaments de música i ensenyaments d'educació secundària.*

1. D'acord amb l'article 47.1 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, les administracions educatives han

de facilitar a l'alumnat la possibilitat de cursar simultàniament els ensenyaments artístics professionals i l'educació secundària.

2. Així mateix, de conformitat amb l'article 47.2 de l'esmentada Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, per tal de fer efectiu el que preveu l'apartat anterior, es poden adoptar les oportunes mesures d'organització i d'ordenació acadèmica que han d'incloure, entre altres, les convalidacions i la creació de centres integrats.

3. El Ministeri d'Educació i Ciència, consultades les comunitats autònomes, ha d'establir correspondències entre matèries d'educació secundària obligatòria i de batxillerat i assignatures dels ensenyaments professionals de música.

4. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, les administracions educatives poden establir convalidacions quan aquestes afectin les matèries optatives d'educació secundària obligatòria i de batxillerat, i regular, en l'àmbit de les seves competències, adaptacions en els seus currículums encaminades a facilitar la simultaneïtat d'estudis de règim general i de règim especial.

Disposició addicional primera. Creació de noves especialitats.

1. La relació d'especialitats instrumentals o vocals que s'inclou a l'article 4 d'aquest Reial decret pot ser ampliada amb altres que, per la seva arrel tradicional o grau d'interès etnogràfic i complexitat del seu repertori, o pel seu valor històric en la cultura musical europea i grau d'implantació en l'àmbit territorial corresponent, així com a causa de les noves demandes d'una societat plural, requereixin el tractament d'especialitat.

2. La creació de noves especialitats l'adopta el Govern, a instàncies de les comunitats autònomes o bé per iniciativa pròpia, escoltades aquestes. L'establiment del currículum de les possibles noves especialitats es regeix pel que estableix l'article 6 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Disposició addicional segona. Valoració del títol professional en l'accés als ensenyaments superiors.

Per fer efectiu el que preveu l'article 54.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en relació amb la prova d'accés als ensenyaments superiors, la nota mitjana de l'expedient dels estudis professionals constitueix com a màxim el 50% de la nota de la prova en el cas dels alumnes i les alumnes que hi optin i estiguin en possessió del títol professional de música. Correspon a les administracions educatives la concreció d'aquest tant per cent.

Disposició addicional tercera. Alumnes amb discapacitat.

1. En el marc de les disposicions que estableix la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, els centres escolars de nova creació han de complir les disposicions vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat. La resta dels centres s'ha d'adequar a la Llei esmentada en els terminis i amb els criteris que s'hi estableixen.

2. Les administracions educatives han d'adoptar les mesures oportunes per adaptar el currículum a les necessitats de l'alumnat amb discapacitat.

Disposició addicional quarta. Incorporació d'alumnes procedents de plans anteriors amb assignatures pendents.

1. Sense perjudici de les equivalències que estableix el Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema

educatiu, establerta per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, quan un alumne hagi suspès dues o més assignatures del curs que estigui realitzant dels ensenyaments que estableix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre d'ordenació general del sistema educatiu, s'ha d'incorporar al mateix curs dels ensenyaments regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, que ha de realitzar complet.

2. Així mateix, quan un alumne tingui qualificació negativa en una assignatura del curs que estigui realitzant dels ensenyaments que estableix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, s'ha d'incorporar al curs següent dels ensenyaments regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. Amb aquesta finalitat, les administracions educatives han de determinar les condicions per superar l'assignatura pendent.

3. L'alumne ha de presentar el llibre de qualificacions i el centre receptor n'ha d'obrir l'expedient acadèmic corresponent, al qual s'han d'incorporar les dades pertinents.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queda derogat el Reial decret 756/1992, de 26 de juny, pel qual s'estableixen els aspectes bàsics del currículum dels graus elemental i mitjà dels ensenyaments de música, sense perjudici de la seva aplicació transitòria en funció del calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu que estableix el Reial decret 806/2006, de 30 de juny. Així mateix, queda derogada l'Ordre de 29 de maig de 1995, per la qual s'estableixen els elements bàsics dels informes d'avaluació del grau elemental de dansa i dels graus elemental i mitjà dels ensenyaments de música, que regula la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola, de l'habilitació que confereix al Govern l'article 6.2. de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i en ús de la competència estatal per a la fixació dels ensenyaments mínims recollida expressament a la disposició addicional primera, 2, c), de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,
MERCEDES CABRERA CALVO-SOTELO

ANNEX I

ENSENYAMENTS MÍNIMS CORRESPONENTS ALS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

Harmonia

Introducció

El llenguatge musical occidental inclou una multiplicitat d'elements que, encara que diferents en l'àmbit conceptual i, per tant, divisibles analíticament, percebem en

forma unitària en un context musical. L'Harmonia s'ocupa, d'una banda, i dins d'una consideració morfològica, del que es produeix en un mateix instant temporal; de l'altra, dins de l'àmbit sintàctic, de la seva relació amb el que antecedeix i amb el que segueix: la seva funció en el context de què forma part.

El sistema tonal, que pot ser qualificat com una de les més grans i més prolífiques invencions del gènere humà, pot arribar a ser, per les conseqüències derivades de la simplificació que suposa, un fort condicionament per a l'audició pura de música no composta d'acord amb els seus postulats i la seva mecànica. El coneixement de les seves peculiaritats és, en mans de qui coneix a fons totes les qüestions relatives a la seva formació i dissolució, una poderosa eina per desenvolupar una escolta intel·ligent i conscient que permeti valorar, en la justa mesura, tant la música composta segons els seus principis, com la que no s'hi ajusta. Correspon a l'ensenyament de l'Harmonia subministrar el coneixement profund d'aquest sistema, així com la mecànica del funcionament dels elements que el componen.

Atès que l'Harmonia és la continuació del Llenguatge musical, és lògic que els seus aspectes teòrics més bàsics ja estiguin inclosos en els estudis d'aquesta matèria didàctica. D'altra banda, la pràctica de l'entonació i el repertori de l'instrument estudiat, així com l'assistència de l'alumne i l'alumna a les activitats musicals pròpies del seu entorn social, l'han posat, sens dubte, en contacte amb una pràctica i un repertori basats en el predomini gairebé absolut de músiques compostes d'acord amb el sistema tonal, prioritari en la seva educació i en la seva formació durant aquesta etapa dels estudis musicals.

Partint d'aquest supòsit, l'ensenyament de l'Harmonia ha d'anar descobrint pas a pas a l'alumnat el que ja sap sense saber que ho sap; actua de forma similar al de la Gramàtica de la pròpia llengua: no ensenyant a parlar sinó a comprendre com es parla.

En els ensenyaments professionals de música, l'ensenyament de l'Harmonia està centrat, bàsicament, en l'estudi de l'esmentat sistema tonal, però sempre considerat sota un doble prisma sincrònic-diacrònic: d'una banda, considerant que el sistema tonal té unes estructures tancades en si mateixes, que precisament són estudiables i analitzables per la permanència que comporta el fet que aquestes estructures estiguin estretament connectades a un estil perfectament definit; d'altra banda, no s'ha de perdre de vista en l'estudi de l'Harmonia que cada estil ocupa el seu lloc en l'esdevenir diacrònic del llenguatge musical d'Occident, i que en els seus elements morfològics i la seva sintaxi hi són presents elements i procediments del seu propi passat i, de manera latent, les conseqüències de la seva pròpia evolució.

D'altra banda, el coneixement detallat i profund del sistema tonal permetrà ampliar, de manera progressiva, la comprensió de determinats ensenyaments, com la Història de la música, amb què l'Harmonia s'ha d'agermanar, amb la finalitat de buscar la desitjable complementarietat quant a l'adquisició de coneixements.

Els continguts de l'assignatura responen a una ordenació lògica i progressiva dels elements i procediments posats en joc en el sistema tonal. En els conceptes corresponents a cadascun dels elements estudiats, no només s'ha de prestar atenció a l'aspecte mecànic del seu ús (criteri sincrònic), sinó que és necessària una valoració diacrònica en què convergeixen consideracions històriques i estilístiques. Aquesta valoració s'ha de portar a terme fonamentalment per mitjà de l'anàlisi, la qual és una matèria importantíssima per treballar durant aquest període d'estudis.

Respecte als procediments, s'ha de tenir en compte que l'alumne i l'alumna aprenen al llarg d'aquests estudis el que concerneix els aspectes morfològic i sintàctic de l'Harmonia tonal. Amb la finalitat de facilitar el seu apre-

nentatge i avaluar l'aprofitament per part de l'alumnat, es desenvolupen una sèrie de criteris que orienten la disciplina des d'un tractament essencialment vertical, gairebé homofònic, de la realització de l'Harmonia –amb la finalitat que els elements i procediments morfològics i sintàctics que constitueixen la seva doble dimensió siguin compresos en la seva formulació més esquemàtica-, fins a l'ús de tècniques d'escriptura més relacionades amb la realitat musical.

A més, s'ha de fomentar ja des del començament de l'estudi d'aquesta matèria la pròpia capacitat creativa dels alumnes i les alumnes, i no només quant a la composició íntegra d'exercicis dins dels supòsits estilístics estudiats, sinó fins i tot pel que fa a petites peces lliures, vocals o instrumentals, a través de les quals desenvolupin la seva espontaneïtat creativa i aprenguin gradualment a resoldre els diversos problemes (referents tant a l'harmonia com a la forma, la textura, els contrastos de tot tipus, etc.) que el fet musical va generant en el seu creixement.

Objectius

Els ensenyaments d'Harmonia dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Conèixer els elements bàsics de l'harmonia tonal i les seves característiques, funcions i transformacions en els diferents contextos històrics.
- b) Utilitzar en treballs escrits els elements i procediments bàsics de l'harmonia tonal.
- c) Desenvolupar l'oïda interna tant en l'anàlisi com en la realització d'exercicis escrits.
- d) Identificar a través de l'audició els acords i procediments més comuns de l'harmonia tonal.
- e) Identificar a través de l'anàlisi d'obres els acords, els procediments més comuns de l'harmonia tonal i les transformacions temàtiques.
- f) Comprendre la interrelació dels processos harmònics amb la forma musical.
- g) Aprendre a valorar la qualitat de la música.

Continguts

L'acord. Consonància i dissonància. Estat fonamental i inversions dels acords tríades i de setena sobre tots els graus de l'escala i dels acords de novena dominant. Enllaç d'acords. Tonalitat i funcions tonals. Elements i procediments d'origen modal presents en el sistema tonal. El ritme harmònic. Cadències perfecta, imperfecta, plagal, trencada. Processos cadencials. Modulació: diatònica i cromàtica, per canvi de funció tonal, canvis de to i mode, etc. Flexions introtonals. Progressions unitonals i modulants. Sèries de sisenes i de setenes. Utilització dels elements i procediments anteriors en la realització de treballs escrits. Pràctica auditiva i instrumental que condueixi a la interiorització dels elements i procediments apresos. Anàlisi d'obres per relacionar els elements i procediments esmentats, així com les transformacions temàtiques dels materials utilitzats amb el seu context estilístic i la forma musical.

Criteris d'avaluació

1. Fer exercicis a partir d'un baix xifrat donat.

Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar el domini de l'alumnat pel que fa a la mecànica d'encadenament d'acords i la seva aplicació a una realització acurada i interessant des del punt de vista musical.

2. Fer exercicis d'harmonització a partir de triples donats.

Amb aquest criteri s'ha d'avaluar la capacitat per emprar amb un sentit sintàctic els diferents acords i pro-

cediments harmònics per mitjà d'una realització acurada i interessant, amb especial atenció a la veu del baix.

3. Fer exercicis d'harmonització a partir de baixos sense xifrar donats.

Aquest criteri permet avaluar la capacitat de l'alumnat per emprar amb un sentit sintàctic els diferents acords i procediments harmònics, així com la seva habilitat per a la consecució d'una realització correcta i interessant des del punt de vista musical, amb especial atenció a la veu de soprano.

4. Compondre exercicis breus a partir d'un esquema harmònic donat o propi.

Aquest criteri d'avaluació permet valorar la capacitat de l'alumnat per crear íntegrament petites peces musicals a partir de les indicacions harmòniques esquemàtiques o dels procediments que se li proposin, així com la seva habilitat per aconseguir una realització lògica, acurada i interessant, amb especial atenció a les veus extremes.

5. Identificar auditivament els principals elements morfològics de l'harmonia tonal.

Mitjançant aquest criteri es pot avaluar el progrés de l'habilitat auditiva de l'alumnat a través de la identificació dels diversos tipus d'acords estudiats, en estat fonamental i en les seves inversions.

6. Identificar auditivament els principals procediments sintàctics de l'harmonia tonal.

Aquest criteri d'avaluació permet valorar el progrés de l'habilitat auditiva de l'alumnat en el reconeixement del paper funcional exercit pels diferents acords dins dels elements formals bàsics (cadències, progressions, etc.).

7. Identificar auditivament estructures formals concretes.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar la capacitat de l'alumnat per identificar la forma en què està construïda una obra, així com per comprendre l'estreta relació entre aquesta forma i els procediments harmònics utilitzats.

8. Identificar mitjançant l'anàlisi d'obres els elements morfològics de l'harmonia tonal.

Amb aquest criteri es pot valorar l'habilitat de l'alumnat en el reconeixement dels acords estudiats i la seva comprensió des del punt de vista estilístic.

9. Identificar mitjançant l'anàlisi d'obres els procediments sintàctics i formals de l'harmonia tonal.

Mitjançant aquest criteri és possible avaluar l'habilitat de l'alumnat per reconèixer els procediments harmònics estudiats i els elements formals bàsics, el seu paper funcional i la seva comprensió des del punt de vista estilístic.

10. Identificar mitjançant l'anàlisi d'obres els procediments de transformació temàtica.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar la capacitat de l'alumnat per reconèixer les transformacions temàtiques dels materials que intervenen en una obra i la seva relació amb el context harmònic i estilístic.

11. Identificar auditivament diversos errors en exercicis preparats amb aquesta finalitat i proposar solucions.

Amb aquest criteri es pretén avaluar l'habilitat de l'alumnat per detectar per mitjà de l'audició els possibles defectes que puguin aparèixer en un fragment de música, així com la seva capacitat per proposar alternatives adequades.

12. Identificar mitjançant l'anàlisi diversos errors en exercicis preparats amb aquesta finalitat i proposar solucions.

Aquest criteri permet valorar l'habilitat de l'alumnat per detectar, per mitjà de l'anàlisi, els possibles defectes que puguin aparèixer en un fragment de música, així com la seva capacitat per proposar solucions adequades.

Conjunt

El conjunt instrumental constitueix un espai de formació de primer ordre per experimentar i aplicar, a més de les habilitats adquirides a la classe d'instrument de l'especialitat, els coneixements adquirits en totes les assignatures. Des d'aquest punt de vista, el conjunt també pot permetre recórrer el repertori per a diferents formacions, de diferents èpoques o estils, amb la qual cosa es demostra una vegada més que els objectius d'unes assignatures i altres s'han de coordinar des d'una perspectiva comuna.

El procés d'ensenyament i aprenentatge de les diverses especialitats instrumentals té un forçós caràcter individual, per això, el currículum que ara es presenta conté, com una nova assignatura d'un col·lectiu d'estudiants, l'assignatura de conjunt, que té per finalitat, en essència, l'activitat de grup, com en el cas de l'orquestra, de la banda o del cor, totes dirigides al procés d'obtenció de nous coneixements i a la seva aplicació en la pràctica social i representativa del centre en què es fan els estudis.

En el present desplegament normatiu s'ha considerat convenient reforçar les activitats de grup i incrementar la seva presència en els centres. La incorporació gradual de noves especialitats instrumentals les literatures de les quals presenten amplis repertoris de conjunts específics indiquen la idoneïtat d'incloure com una assignatura més en el marc dels ensenyaments professionals de música, la de conjunt. D'altra banda, raons d'índole organitzativa dels centres indiquen així mateix la conveniència d'ampliar aquesta nova assignatura de grup a l'efecte de la participació de tots els estudiants de qualsevol especialitat instrumental que hagin cursat.

L'educació musical no pot ni ha de perseguir com a única meta la formació de solistes. El caràcter propedèutic dels ensenyaments professionals de música comporta la incorporació dels alumnes i les alumnes a les diferents agrupacions que es configuren en els seus centres a fi de propiciar un marc ampli d'experiències que els permeti dirigir-se cap a la formació musical que s'adapti més a les seves qualitats, coneixements i interessos.

La pràctica indistinta de grup, ja sigui en l'orquestra, la banda, el cor o, si s'escau, el conjunt que correspongui, té per finalitat facilitar la participació, a través de diferents formacions, de tot l'alumnat ja que es procura una organització més flexible de l'ensenyament. D'una banda, aquesta participació en agrupacions permet que determinats instruments amb dificultats d'integració tinguin el marc adequat per a la pràctica instrumental col·lectiva, i de l'altra, suposa i garanteix la presència activa dels alumnes i les alumnes en una de les activitats, que juntament amb el cor, l'orquestra o la banda, impliquen una projecció més gran del centre en la societat.

Les tradicionals associacions d'instruments donaran pas a un repertori que inclou un complex entramat d'interrelacions instrumentals sense perdre la unitat de criteri i la igualtat de l'execució que han de ser les principals metes a assolir. L'alumne i l'alumna, com en altres agrupacions, ha d'incrementar l'actitud d'escolta de tot allò que envolta la pròpia execució unipersonal per tal d'aconseguir aspectes inherents a tota bona interpretació en l'agrupació: afinació, empastament, homogeneïtat en el fraseig, igualtat en els atacs, claredat en les textures, etc., i adquirir progressivament una sèrie d'habilitats i

hàbits conformes amb el seu paper en el grup que està condicionat al repertori del seu instrument.

En el cas d'instruments amb una literatura escassa o amb dificultats d'inserció en el marc de l'orquestra o la banda, el conjunt suposa la possibilitat d'endinsar-se en les obres més rellevants que són pròpies a l'instrument, amb el que això implica d'enriquiment en la formació musical de l'alumne i l'alumna. D'altra banda, la convivència amb instruments de naturalesa i tècniques pròximes, així com la possibilitat de participació en altres agrupacions amb instruments de naturalesa diversa, proporciona a l'alumne i a l'alumna una visió més àmplia del fet musical i enriqueix el seu coneixement dels timbres i de les diverses peculiaritats organològiques. En definitiva, l'alumne i l'alumna se sentiran participants d'una interpretació col·lectiva que donarà pas a un enriquiment personal i musical de l'instrumentista que difícilment pot ser abordat des de l'experiència individual amb l'instrument.

En síntesi, igual com passa en l'orquestra, la banda o el cor, el conjunt propicia la responsabilitat compartida. D'una banda, les relacions humanes entre els alumnes i les alumnes, acostumats a la pràctica instrumental individual, comporten, com a membres d'un cos col·lectiu, tot un exercici d'adaptació al grup i d'acceptació d'altres instrumentistes. De l'altra, la pràctica en grup motiva l'actitud d'escolta, propicia la memòria de passatges instrumentals, fomenta l'estudi individual que ha de revertir en el grup i incentiva una actitud de disciplina difícilment abordable en activitats individuals.

Objectius

Els ensenyaments de Conjunt dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Aprofundir en el coneixement dels diferents estils i dels recursos interpretatius de cadascun d'aquests.
- b) Dominar el propi instrument d'acord amb les exigències de cada obra.
- c) Respectar les normes que exigeix tota actuació en grup i valorar la interpretació en conjunt com un aspecte fonamental de la formació musical i instrumental.
- d) Aplicar en tot moment l'audició polifònica per escoltar simultàniament les diferents parts alhora que s'executa la pròpia demostrant la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.
- e) Utilitzar una àmplia i variada gamma sonora, de manera que l'ajust de so es realitzi en funció dels altres instruments del conjunt i de les necessitats interpretatives de l'obra.
- f) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.
- g) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista.
- h) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.
- i) Conèixer i realitzar els gestos bàsics que permetin la interpretació coordinada.
- j) Interpretar obres representatives del repertori del conjunt instrumental de dificultat adequada al nivell.

Continguts

La unitat sonora: respiració, atac, vibrato, afinació, articulació, ritme, fraseig, etc. Agògica i dinàmica. Estudi i pràctica dels gestos anacrúsics necessaris per tocar sense director o directora. Equilibri sonor i de plans. Control permanent de l'afinació. Desenvolupament de la igualtat d'atacs. Anàlisi i interpretació d'obres del repertori. Pràctica de conjunt de l'agrupació corresponent. Treball gradual del repertori bàsic més significatiu de l'agrupació

corresponent. Valoració del silenci com a marc de la interpretació. Audicions comparades de diferents interpretacions de conjunts, per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions.

Criteris d'avaluació

1) Interpretar obres del repertori propi de l'agrupació corresponent.

Amb aquest criteri es pretén avaluar la capacitat d'unificació de criteri interpretatiu entre tots els components del grup, i l'equilibri sonor entre les parts.

2) Actuar com a responsable del grup, dirigint la interpretació col·lectiva mentre realitza la seva pròpia part, si és procedent.

Mitjançant aquest criteri es pretén verificar que l'alumne i l'alumna tenen un coneixement global de la partitura i saben utilitzar els gestos necessaris de la concertació. Així mateix, es poden valorar els seus criteris sobre unificació del so, timbre, vibrato, afinació, fraseig, etc.

3) Llegir a primera vista una obra de petita dificultat en l'agrupació que correspongui.

Aquest criteri pretén comprovar la capacitat de l'alumne i de l'alumna per desenvolupar-se amb autonomia en la lectura d'un text, així com el seu grau de fluïdesa en la lectura i comprensió de l'obra.

4) Estudiar les obres corresponents al repertori programat.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar el sentit de responsabilitat com a membre d'un grup, la valoració que té el seu paper dins del grup i el respecte per la interpretació musical.

5) Interpretar en públic obres del repertori per a conjunt.

Aquest criteri serveix per comprovar la unificació del fraseig, la precisió rítmica, l'equilibri sonor, la preparació de canvis dinàmics i d'accentuació, així com l'adequació interpretativa al caràcter i l'estil de la música interpretada.

Cor

El cor, per les seves característiques intrínseques, és un espai de formació de primer ordre per aprendre no només la tècnica vocal, sinó també per reforçar els coneixements adquirits en altres assignatures. Des d'aquesta manera de veure-ho, el cor també permet contribuir a fer un recorregut per les diferents èpoques i estils, amb la qual cosa es demostra una vegada més que els objectius d'unes assignatures i altres s'han de coordinar des d'una perspectiva comuna.

La mateixa pràctica interpretativa, tal com es va decantar definitivament a partir de les innovacions portades a terme en el període romàntic, ha provocat una distinció fonamental entre els instruments, segons si es podien inserir o no en l'estructura i les necessitats habituals d'una orquestra simfònica. Per regla general, es pot afirmar que els instruments homofònics formen part de l'orquestra, mentre que són els polifònics, precisament per la seva pròpia condició, els que se'n queden al marge, de la mateixa manera que, per motius ben diferents, els anomenats instruments «històrics», ja en desús abans del naixement de l'orquestra tal com avui la concebem.

Si el currículum d'ensenyaments professionals de música acull l'assignatura Orquestra o, si s'escau, Banda o Conjunt, per al primer tipus d'instruments esmentats, resulta obligada, així mateix, la inclusió d'una matèria que operi de la mateixa manera en la formació dels alumnes. En aquest sentit, també s'imposa una matèria que

incorpori, d'una banda, un matís de col·lectivitat i, de l'altra, una relativització del paper que exerceix l'interpret en la consecució dels resultats finals.

Atesa l'autosuficiència dels instruments polifònics, la pràctica coral proporciona als seus instrumentistes una perspectiva nova. Així, l'hàbit d'interpretar diverses veus a un temps pot redundar en una pèrdua de la capacitat per cantar, per dir amb la màxima concentració musical una única veu. «Per tocar bé es necessita cantar bé», diu un antic proverbí italià. L'instrumentista, per dir-ho així, s'aparta de la polifonia i retorna a l'origen, a la monodia i a la primera via expressiva possible: la veu humana. Aquesta la utilitzarà amb més naturalitat i flexibilitat que el seu propi instrument i afrontarà la interpretació d'una melodia (o una veu del teixit polifònic) amb una musicalitat i una intuïció cantable sovint entorpidides per la complexa tècnica del seu instrument.

Així doncs, cantar es converteix en un model i en una via alternativa d'aproximació a la música, deslligada del lent i complex aprenentatge d'una tècnica. L'estudiant sent com les barreres que semblaven interposar-se entre el seu cos i el seu instrument desapareixen i com la música sorgeix amb espontaneïtat i amb immediatesa. És el seu propi cos que la produeix des del seu interior, que a la vegada actua com a executant i com a caixa de ressonància. És el cos que es transforma en música, experiència que sens dubte enriquirà l'alumne i modificarà substancialment la perspectiva de la seva aproximació a l'instrument.

D'altra banda, i igual com passa amb les assignatures d'Orquestra, Banda o Conjunt, l'activitat coral també serveix per evitar l'aïllament del o de la instrumentista dins d'un repertori, unes dificultats i un «modus operandi» de caràcter fortament individual. A canvi, l'alumne i l'alumna se sentiran participants d'una interpretació col·lectiva, en la qual l'afinació (gairebé sempre fixa en els instruments polifònics, que no requereixen de la participació de l'interpret per aconseguir-la), l'empastament, l'homogeneïtat en el fraseig, la claredat de les textures són alguns dels objectius que s'han d'assolir. L'actitud d'escolta i d'adequació de la seva veu a la dels companys de registre, d'una banda, i a la suma de tot el conjunt, de l'altra, també redundaran en benefici de l'amplitud de mires i de l'enriquiment musical de l'instrumentista.

El cor fomenta, així mateix, les relacions humanes entre els alumnes i les alumnes, acostumats a una pràctica instrumental individual. Com en l'execució orquestral, el cor incentiva tant una actitud de disciplina com la necessitat de seguir les indicacions del director o directora, de manera que el treball realitzat en els assajos pot donar els seus fruits en el concert o en la interpretació de la versió definitiva d'una obra. La sensació, com a integrants d'un cos col·lectiu, també és molt diferent, ja que els alumnes o les alumnes sentiran la responsabilitat compartida, en veure's envoltats i, d'alguna manera, protegits pels companys amb els quals, sens dubte, sorgiran relacions de companyonia i d'intercanvi.

La història ens mostra com les capelles musicals de catedrals, esglésies o corts han constituït la millor escola per formar tant compositors com instrumentistes o cantants. Alguns països del nostre entorn cultural han conservat aquesta tradició i molts dels seus músics més destacats van iniciar la seva formació d'aquesta manera. L'activitat coral permet un acostament a la gran tradició polifònica –particularment rica en el cas del nostre país–, no menys important, al riquíssim patrimoni folklòric. Aquest contrast entre repertori culte i popular, religiós i profà, accentua encara més si és possible la importància d'aquesta disciplina coral i la necessitat de la seva inclusió en el currículum dels ensenyaments professionals.

Objectius

Els ensenyaments de Cor dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Familiaritzar-se amb el llenguatge gestual propi de la direcció coral.
- b) Controlar de forma conscient el mecanisme respiratori i l'emissió vocal per enriquir les possibilitats tímbriques i proporcionar a la veu capacitat de resistència.
- c) Utilitzar l'«oïda interna» com a base de l'afinació, de l'audició harmònica i de la interpretació musical.
- d) Adonar-se de la importància d'escoltar el conjunt i d'integrar-s'hi per contribuir a la unitat sonora.
- e) Conèixer a través de la pràctica coral tant la música de la nostra tradició occidental com la d'altres cultures, i així fer patent la seva importància en la formació integral de la persona aprofundint en el coneixement dels diferents estils i dels recursos interpretatius de cadascun.
- f) Reconèixer els processos harmònics i formals a través del repertori vocal.
- g) Llegir a primera vista amb un nivell que permeti el muntatge fluid de les obres.
- h) Participar en la planificació i realització en equip d'activitats corals valorant les aportacions pròpies i alienes en funció dels objectius establerts, mostrant una actitud flexible i de col·laboració i assumint responsabilitats en el desenvolupament de les tasques.

Continguts

Respiració, entonació, articulació i ressonància com a elements bàsics de l'emissió vocal. Vocalitzacions, entonació d'acord i cadències per desenvolupar l'oïda harmònica i l'afinació. Pràctica de la memòria com a element rector de la interpretació. Desenvolupament de l'audició interna com a element de control de l'afinació, de la qualitat vocal i del color sonor del conjunt. Entonació d'interval·ls consonants i dissonants en diferents graus de complexitat per afermar l'afinació. Pràctica de la lectura a vista. Anàlisi i interpretació de repertori d'estil polifònic i contrapuntístic a quatre i més veus mixtes amb acompanyament instrumental o sense. Adquisició progressiva de la seguretat personal en l'exercici del cant coral. Valoració del silenci com a marc de la interpretació. Interpretació dels textos que afavoreixin el desenvolupament de l'articulació, la velocitat i la precisió rítmica. Anàlisi i interpretació d'obres de repertori coral de diferents èpoques i estils així com d'altres gèneres i altres àmbits culturals.

Criteris d'avaluació

1) Reproduir en quartet (o el corresponent repartiment) qualsevol de les obres programades durant el curs.

Mitjançant aquest criteri es tracta de valorar la seguretat per interpretar la pròpia part, juntament amb la integració equilibrada en el conjunt, així com la capacitat d'articular i afinar amb correcció.

2) Reproduir qualsevol de les obres programades durant el curs en conjunt de tres o més membres per corda.

Aquest criteri intenta avaluar la capacitat per adequar tots els elements de la interpretació a l'eficàcia del conjunt i l'actitud de col·laboració entre els diferents participants.

3) Improvisar obres homofòniques de poca o mitjana dificultat i de clars contorns tonals.

Amb aquest criteri es pretén avaluar la capacitat de relacionar l'afinació amb el sentit tonal i la destresa de lectura a vista.

4) Improvisar una obra polifònica de caràcter contrapuntístic de petita o mitjana dificultat.

Es tracta d'avaluar la capacitat d'integració en la lògica del discurs musical a través dels jocs imitatius.

5) Preparar una obra en grup, sense la direcció del professor o professora.

Aquest criteri intenta valorar la capacitat per aplicar els coneixements dels diferents elements que intervenen en la interpretació de manera adequada amb l'estil elegit.

6) Entonar acords a quatre veus en estat fonamental a partir del «la» del diapasó, i ampliar progressivament la dificultat variant el so de referència.

Amb aquest criteri es tracta d'avaluar la capacitat perquè cada membre del cor pensi en un temps mínim el so que li correspon i el reproduïxi de forma afinada.

Idiomes aplicats al cant

Introducció

El cant és l'única disciplina musical que està indissolublement lligada a altres disciplines artístiques a través d'un dels mitjans primordials de comunicació i expressió: la paraula. El text està en l'origen mateix de tota música cantada, fins al punt que els començaments de la literatura musical han d'anar a buscar-se en els primers testimonis que es conserven de cerimònies religioses i de lírica popular que van ser compostos per ser cantats.

El patrimoni vocal acumulat a partir d'origens tan remots és d'una incalculable riquesa que pot ser quantificada partint de la dada que la música purament instrumental –el protagonisme de la qual no ha fet sinó incrementar-se al llarg dels últims segles– té l'origen mateix en la tradició vocal, en la necessitat, tan antiga com la música mateixa, d'acompanyar el cant monòdic, individual o plural, i, més tardanament, en l'ús de duplicar les veus en el cant polifònic, ús del qual acabarà independitzant-se i donarà lloc a noves i importantíssimes formes d'art sonor.

Com que text i música estan indissolublement units des del seu origen en la música cantada, l'especialitat de cant ha d'incloure una assignatura destinada a l'aprenentatge dels principals idiomes que són d'ús corrent en la música vocal. Abans de transmetre un missatge cal comprendre'l per, a continuació, fer-lo arribar de manera intel·ligible al subjecte receptor, en aquest cas, l'oient, el públic en general. Tenim, doncs, d'una part, la necessitat ineludible d'entendre un text per poder-lo comunicar amb ple sentit; de l'altra, l'obligació, no menys peremptòria, de «dir» aquest text de manera correcta quant a la seva articulació, pronunciació i accentuació. Sobre això és necessari subratllar la importància que tenen alguns fonemes, quant a la seva sonoritat específica, per provocar certs efectes musicals: la pura sonoritat d'alguns fonemes pot influir decisivament en l'expressió.

Com a complement als objectius purament pràctics de l'assignatura, són molt convenients tots els coneixements addicionals que es puguin adquirir en relació amb l'idioma i la cultura d'on procedeix, com ara literatura, art, etc. No són coneixements superflus, sinó que poden ser una ajuda valuosíssima a l'hora d'enriquir una interpretació.

L'aprenentatge d'un idioma aplicat al cant és una cosa que ha d'anar aparellada amb els estudis vocals, aprofundint sempre de la mateixa manera en les dues direccions: el coneixement de l'idioma ha d'acompanyar sempre el progressiu domini de la tècnica vocal.

Objectius

a) Conèixer bé la fonètica dels idiomes de què es tracti.

b) Comprendre tot tipus de missatges orals o escrits en qualsevol de les llengües usuals en el repertori.

c) Llegir textos escrits d'un nivell adequat a la capacitat de l'alumne donant-los tot el seu sentit i expressió.

d) Utilitzar la lectura de textos amb la finalitat de familiaritzar-se amb els diferents registres lingüístics de la llengua quotidiana i de la llengua literària.

e) Valorar la importància de la llengua dins d'un text cantat.

f) Apreciar la riquesa que suposen les diverses cultures i els seus llenguatges, concebut aquests últims com altres tantes formes de codificar l'experiència i de fer possibles les relacions interpersonals.

Continguts

Comprensió global de missatges orals. Reproducció i producció de missatges orals. Entrenament de les destreses fonètiques (articulació, emissió correcta, reconeixement i diferenciació auditiva dels fonemes, pronunciació correcta, aplicació de la fonètica cantada, coneixement de les regles del sistema foneticofonològic). Utilització del repertori individualitzat per a l'adquisició i realització automatitzada del sistema foneticofonològic. Comprensió global dels textos poeticoliteraris i coneixement del seu context històric, cultural i artístic. Anàlisi fonètica per diferenciar signes de forma autònoma.

Criteris d'avaluació

1) Emetre correctament breus continguts orals en la llengua estudiada.

Aquest criteri serveix per avaluar la capacitat de comprensió de l'alumnat en l'idioma estudiat.

2) Llegir de manera autònoma un text literari musical en la llengua estudiada.

Aquest criteri pretén valorar la capacitat de relacionar els coneixements de l'idioma amb el contingut i tractament musical.

3) Memoritzar textos breus pertanyents a obres musicals.

Aquest criteri avalua la capacitat de comprensió i interrelació del text amb l'obra musical.

4) Transcriure i comentar fonèticament textos de partitures estudiades.

Amb aquest criteri es pretén comprovar la capacitat de l'alumnat per aplicar de forma autònoma els coneixements fonètics en la interpretació musical.

5) Cantar de memòria pronunciant correctament el text de les partitures del repertori de l'alumne.

Aquest criteri avalua el domini de l'alumne en relació amb les destreses fonètiques adquirides.

Llenguatge musical

L'adquisició d'un llenguatge és un procés continu. Una vegada aconseguits els objectius bàsics d'escoltar, parlar, llegir i escriure, ens trobem en la situació idònia per anar enriquint aquest llenguatge primari.

La pràctica instrumental que l'alumne i l'alumna realitzen en aquest nivell i la seva activitat de conjunt ja els posa en contacte amb una literatura musical rica, àmplia i complexa. El llenguatge musical ha de desvelar-los tots els conceptes i facilitar-los la tasca de realitzar, analitzar, comprendre i aprendre tot el que signifiquen les obres.

El repertori d'obres s'estén al llarg de diferents èpoques i estils. Els seus materials de treball en l'àrea del llenguatge també han de recollir aquesta panoràmica extensa, sense limitar el treball a exercicis híbrids quant a estils, formes i continguts.

L'aprenentatge de l'harmonia es perfila ja com un horitzó pròxim en el currículum de l'alumne i de l'alumna. Només si aporta unes sensacions clares i unes pràctiques bàsiques podran desenvolupar la tècnica harmònica sobre uns fonaments sòlids.

El món de la composició musical ha evolucionat amb una rapidesa evident des de la primera vintena d'aquest segle. Els elements rítmics guanyen protagonisme i les unitats mètriques que els contenen i representen se superposen, es barregen, se succeeixen en una constant variació, apareixen noves fórmules ritmicomètriques, es fan atípiques les ordenacions rítmiques dels compassos que podríem anomenar usals o convencionals o, decididament desapareixen arrossegant darrere seu la línia divisòria periòdica per deixar pas a una nova articulació o accentuació, sense unitat única referencial de pols.

Tot un món, apassionant per la seva força cinètica, que adaptat als ensenyaments professionals ha de ser un important contingut d'aquests.

Si el món tonal en les seves formulacions bàsiques constitueix la comesa primordial del llenguatge musical, no és menys certa la necessitat d'una part, i l'obligació de l'altra, d'abordar el treball del llenguatge post-tonal i atonal, i proveir l'alumnat de totes les eines, tècniques i codis que li permetin apropar-se millor i comprendre més i millor les noves literatures musicals.

D'altra banda, el coneixement del llenguatge musical proporciona la comprensió dels elements i les regles que el formen, de manera que proporciona a l'alumne i a l'alumna la capacitat d'expressar-se musicalment, a través de la improvisació, la interpretació o la creació de petites obres. Així es completa el procés d'adquisició d'un llenguatge. Això fa que aquesta eina al servei de la comunicació, indissolublement unida al pensament, a la creació i a l'expressió del fet musical concret, estigui obligada a abordar, per ser una verdadera eina de comunicació, els llenguatges de qualsevol música demanada per la societat.

L'oïda, el gran instrument que el músic mai no pot deixar de treballar, ha de ser ara receptor i captador de missatges diversos, de vegades per comprendre'ls i apreciar-los, de vegades per escriure'ls posteriorment.

Aquesta tasca no serà mai possible si no es potencia la memòria musical. La música és un art que es desenvolupa en el temps i els sons tenen una presència efímera. Només la memòria pot ajudar a entendre retenint, associant, comparant, establint referències.

El fet d'aconseguir una correcció formal en l'escriptura permetrà a l'alumne i a l'alumna comunicar les seves idees o reproduir les alienes en una forma intel·ligible.

Conèixer i rebre quedaria sense sentit si tots els elements coneguts no passen a ser una capacitat d'expressió, cosa que fa necessari fomentar la improvisació o l'elaboració dels pensaments musicals de l'alumne i de l'alumna i completa el procés de rebre i transmetre ineludible en l'adquisició d'un llenguatge.

Tot aquest catàleg d'accions s'ha de dirigir a potenciar unes actituds de desenvolupament orgànic en les facultats creatives i analítiques de l'alumne i l'alumna, així com a una recerca de rigor en l'estudi, de respecte i valoració de l'obra artística i els seus creadors, i a una capacitat de col·laboració i participació en activitats de grup, basada tant en la consideració cap a tot el seu entorn físic i humà, com en el respecte i la valoració de si mateixos.

Objectius

Els ensenyaments de Llenguatge musical dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Compartir vivències musicals amb els altres elements del grup que li permeti enriquir la seva relació afectiva amb la música a través del cant i de la participació instrumental en grup.

b) Conèixer els elements del llenguatge musical i la seva evolució històrica, per relacionar-los amb les obres musicals dins del seu temps i la seva circumstància.

Interpretar correctament els símbols gràfics i conèixer els que són propis del llenguatge musical contemporani.

c) Utilitzar la dissociació motriu i auditiva necessàries per executar o escoltar amb independència desenvolupaments rítmics o melòdics simultanis.

d) Reconèixer i representar gràficament obres, fragments musicals a una o dues veus realitzades amb diferents instruments.

e) Reconèixer a través de l'audició i de la lectura estructures harmòniques bàsiques.

f) Utilitzar els coneixements sobre el llenguatge musical per afermar i desenvolupar hàbits d'estudi que propiciïn una interpretació conscient.

g) Conèixer els elements del llenguatge musical relatius al jazz i la música moderna.

Continguts

Rítmics. Pràctica, identificació i coneixement de compassos originats per dos o més polsos desiguals. Coneixement i pràctica de metres irregulars amb estructures fixes o variables. Polirítmies i polimetries. Reconeixement i pràctica de grups de valoració especial amb durades i posicions mètriques diverses. Pràctica de ritmes simultanis que suposen divisions diferents de la unitat. Pràctica d'estructures rítmiques atípiques en compassos convencionals. Ritmes «aksak», «coixos» o de valor afegit. Pràctica de música sense compassar. Reconeixement i pràctica de ritmes que caracteritzen la música de jazz, pop, etc. Pràctica de canvis de compàs amb unitats iguals o diferents i aplicació de les equivalències indicades. Desenvolupament d'hàbits interpretatius a partir del coneixement i l'anàlisi dels elements rítmics. Improvisació sobre esquemes rítmics establerts o lliures.

Melodicoharmònics. Pràctica auditiva i vocal d'estructures tonals enriquides en el seu llenguatge per flexions o modulacions, amb reconeixement analític del procés. Pràctica auditiva i vocal d'obres modals en les seves diverses manifestacions històriques i folklòriques. Pràctica d'intervàlica pura (no tonal) i aplicació a obres post-tonals o atonals. Reconeixement auditiu i anàlisi d'estructures tonals i formals no complexes. Improvisació sobre esquemes harmònics i formals establerts o lliures. Aplicació vocal o escrita de baixos harmònics a obres proposades de dificultat adaptada al nivell. Desenvolupament d'hàbits interpretatius a partir del coneixement i l'anàlisi dels elements melodicoharmònics.

Lectoescritura. Pràctica de lectura horitzontal de notes amb els ritmes escrits i indicacions metronòmiques diverses. Lectures d'agrupacions verticals de notes. Coneixement i pràctica de les normes d'escriptura melòdica i harmònica. Pràctica de lectura de notes, sense clau, atenint-se al dibuix intervàlic. Pràctica d'identificació i escriptura de notes en el seu registre correcte. Coneixement de l'àmbit sonor de les claus. Iniciació a les grafies contemporànies. Pràctica de la lectura a primera vista.

Audició. Pràctica d'identificació d'elements rítmics, melòdics, modulatoris, cadencials, formals, tímbrics i estilístics en les obres escoltades. Identificació d'errors o diferències entre un fragment escrit i el que s'ha escoltat.

Pràctica de la memòria: memorització prèvia a l'escriptura de frases o fragments progressivament més amplis. Escriptura de temes coneguts i memorització en diferents altures, tonalitats. Realització escrita de dictats a una i dues veus. Identificació d'acords. Audició d'obres o fragments en què es reconeixin elements estudiats.

Expressió i ornamentació. Coneixement i aplicació de signes i termes relatius a dinàmica i agògica. Coneixement i aplicació dels signes que modifiquen l'atac dels sons. Coneixement dels signes característics en l'escriptura dels instruments. Coneixement i aplicació d'ornaments adequant-los a l'època de l'obra interpretada.

Criteris d'avaluació

1) Mantenir el pols durant períodes de silenci prolongats.

Aquest criteri té com a objectiu avaluar una interiorització correcta del pols que permeti una execució correcta individual o bé en conjunt.

2) Identificar i executar estructures rítmiques d'una obra o fragment, amb canvi de compàs o sense, en un tempo establert.

Amb aquest criteri es tracta d'avaluar la capacitat de l'alumnat per encadenar diverses fórmules rítmiques, l'aplicació correcta, si s'escau, de qualsevol equivalència si es produeix canvi de compàs i la interiorització aproximada de diverses velocitats metronòmiques.

3) Entonar improvisant una melodia o cançó tonal amb acompanyament o sense, aplicant-hi totes les indicacions de caràcter expressiu.

Aquest criteri d'avaluació té com a objecte comprovar la capacitat de l'alumnat per aplicar les seves tècniques d'entonació i la justesa d'afinació a un fragment melòdic tonal amb alteracions accidentals que poden provocar o no una modulació, fent-se conscient de les característiques tonals o modals del fragment. Si és acompanyat instrumentalment, aquest acompanyament no ha de reproduir la melodia.

4) Llegir internament, en un temps breu i sense verificar l'entonació, un text musical i reproduir-lo de memòria.

Es tracta de comprovar la capacitat de l'alumnat per imaginar, reproduir i memoritzar imatges sonores de caràcter melòdic a partir de l'observació de la partitura.

5) Identificar o entonar tot tipus d'interval melòdic.

Aquest criteri d'avaluació permet detectar el domini de l'interval per part de l'alumnat com a element d'aplicació a estructures tonals o no tonals.

6) Entonar una obra atonal amb acompanyament o sense, aplicant les indicacions de caràcter expressiu.

Es tracta d'avaluar l'aplicació artística a una obra atonal dels coneixements melòdics i rítmics adquirits. L'acompanyament, si s'escau, no ha de reproduir la melodia.

7) Identificar intervals harmònics i escriure'ls en el seu registre correcte.

Es busca conèixer la capacitat de l'alumnat per a la percepció simultània de dos sons en diferents relacions interval·liques, així com la identificació de les regions sonores en què es produeixen.

8) Reproduir models melòdics, escalístics o acordals en diferents altures.

Es tracta de comprovar la destresa de l'alumnat per reproduir un fet melòdic a partir de diferents sons, fent-se

conscient de les alteracions necessàries per reproduir-lo exactament.

9) Improvisació vocal o instrumental de melodies dins d'una tonalitat determinada.

Aquest criteri pretén comprovar l'entesa per part de l'alumnat dels conceptes tonals bàsics en fer ús lliure dels elements d'una tonalitat amb lògica tonal i estructural.

10) Identificar i reproduir per escrit fragments musicals escoltats.

Amb aquest criteri s'avalua la destresa de l'alumnat per a la utilització correcta de la grafia musical i la seva capacitat de relacionar el fet musical amb la seva representació gràfica.

11) Reconèixer i escriure fragments musicals a dues veus.

Es pretén comprovar la percepció i identificació per part de l'alumnat d'aspectes musicals polifònics.

12) Reconèixer i escriure fragments musicals realitzats per dos instruments diferents, exclòs el piano.

Amb aquest criteri es pretén comprovar que la capacitat auditiva de l'alumnat no es distorsiona quan rep el missatge a través d'un vehicle sonor diferent del piano.

13) Reconèixer auditivament aspectes cadencials i formals d'un fragment musical.

Per mitjà d'aquest criteri es tracta de comprovar la capacitat de l'alumnat per percebre aspectes sintàctics i estructurals de l'obra escoltada i denominar-los correctament.

14) Reconèixer auditivament diferents timbres instrumentals.

Es pretén constatar la familiarització de l'alumnat amb els timbres provinents d'altres instruments diferents del que constitueix la seva especialitat.

15) Reconèixer auditivament modes d'atac, articulacions, matisos i ornaments d'una obra o fragment.

En aquest cas es tracta de comprovar la capacitat d'observació de l'alumnat d'aspectes directament relacionats amb la interpretació i expressió musicals.

16) Improvisar vocalment o instrumentalment sobre un esquema harmònic donat.

Aquest criteri d'avaluació s'adreça a comprovar, dins del nivell adequat, la comprensió per part de l'alumnat de la relació entre harmonia i veus melòdiques.

17) Entonar fragments memoritzats d'obres de repertori seleccionats entre els proposats per l'alumne o l'alumna.

Aquest criteri intenta avaluar el coneixement de les obres de repertori i la capacitat de memorització.

18) Aplicar lliurement ritmes percudits a un fragment musical escoltat.

Es busca aquí avaluar la capacitat d'iniciativa implicat-hi, a més, el reconeixement ràpid d'aspectes rítmics i expressius de l'obra en qüestió.

19) Aplicar baixos harmònics senzills, vocalment o gràficament, a una obra breu prèviament escoltada.

Aquest criteri pretén buscar l'associació melodia-harmonia imaginant-la des de la melodia escoltada.

20) Situar amb la màxima aproximació possible l'època, l'estil i, si s'escau, l'autor o autora d'una obra escoltada.

Es tracta d'una proposta per fomentar la curiositat i l'atenció de l'alumnat quan escolta música, fent-se conscient dels caràcters generals que identifiquen estils i autors.

21) Analitzar una obra del seu repertori instrumental, com la situació històrica, l'autor i les característiques musicals: harmòniques, formals, tímbriques, etc.

Aquest criteri intenta potenciar els hàbits de l'estudi intel·ligent i rigorós, fent-se conscient de les circumstàncies tècniques i socials que envolten l'obra artística.

Música de cambra

La pràctica de la música de cambra durant el període d'estudis corresponent als ensenyaments professionals de música respon a un conjunt de necessitats de l'alumnat de música que difícilment poden ser ateses si no és a través d'aquesta activitat.

L'activitat cambrística suposa el vehicle fonamental per integrar i posar en pràctica una sèrie d'aspectes tècnics i musicals l'aprenentatge dels quals a través dels estudis instrumentals i teòrics té forçosament un caràcter analític que ha de ser objecte d'una síntesi ulterior a través de la pràctica interpretativa.

La pràctica de la música de cambra compleix una funció decisiva en el desenvolupament de l'oïda musical en tots els aspectes. El repertori cambrístic constitueix el mitjà idoni perquè l'alumne i l'alumna desenvolupin el sentit de l'afinació, desenvolupament que no pot deixar de ser intuïtiu i mimètic, que es resisteix a ser ensenyat o transmès per mètodes racionals i que requereix una llarga praxi musical, preferentment en conjunt.

Una de les característiques fonamentals de la pràctica cambrística és l'absència de director o directora. Això obliga a desenvolupar les competències necessàries de comunicació visual i gestual entre els membres del grup, aprendre a valorar la importància de la respiració conjunta, establir criteris comuns d'interpretació i, en definitiva, afavorir el desenvolupament d'una nova dimensió de la interpretació basada en la codirecció.

Així mateix, l'exercici de la música de cambra estimula la capacitat –imprescindible per a tot músic– per escoltar els altres instruments mentre es toca el propi i per desenvolupar el sentit de «sonoritat del conjunt».

La interacció entre diversos instrumentistes col·labora igualment al desenvolupament de la sensibilitat en matèria de dinàmica, fraseig, ritme i vibrato: quant a la «dinàmica», perquè exigeix una sensibilització respecte a l'audició de plans sonors i a la percepció de la funció desenvolupada en cada moment per cadascun dels instruments (solística, acompanyant, contrapuntística, harmònica, etc.); quant al «fraseig», perquè col·labora a desenvolupar el sentit del diàleg i la mimesi musical; quant a «ritme», perquè la música de conjunt exigeix per si mateixa una precisió i compenetració rítmica que faci possible la simultaneïtat i l'ajust entre els diversos instruments, ara que propicia el desenvolupament de la comunicació a través del gest, i de qualsevol altra forma no verbal, entre els instrumentistes (entrades, definició del tempo, «rubato» i altres modificacions del tempo, talls finals, respiracions, etc.); quant al «vibrato», en el sentit que la pràctica cambrística obliga a homogeneïtzar i simultaniejar el període, la velocitat i l'amplitud dels diversos vibratos.

La música de cambra obliga els músics que la practiquen a desenvolupar determinats hàbits d'autodisciplina i mètode extremadament beneficiosos, com ara l'homogeneïtzació de l'articulació, la planificació dels cops d'arc en els instruments de corda o de les respiracions en els de vent, etc., ara que permet el contrast de l'instrument propi amb altres de diferent naturalesa.

Des d'un punt de vista musical, la pràctica cambrística és imprescindible per a la maduració d'un músic en el terreny de l'expressivitat i l'emotivitat, ja que suposa un camp idoni perquè la capacitat afectiva del futur músic aflori en la seva interpretació, fet que ha de ser propiciat com més aviat millor.

Al seu torn, l'intercanvi d'idees i la confrontació entre diversos punts de vista interpretatiu resulta summament formativa i estimulante per a un instrumentista en període de formació, col·labora al desenvolupament de la capacitat analítica i fomenta que la interpretació respongui a una idea musical i transcendeixi el nivell de mera lectura.

Així mateix, la pràctica i el coneixement del repertori de cambra suposa un pas decisiu en el coneixement del repertori de l'instrument i de l'evolució estilística dels diferents períodes de la història de la música.

En definitiva, el conreu de la música de cambra resulta absolutament complementari de la formació instrumental, ja que permet l'aplicació pràctica dels coneixements adquirits a la classe d'instrument, dins d'una activitat que, a causa del seu caràcter lúdic, permet la pràctica musical en condicions ideals d'espontaneïtat i distensió.

Objectius

Els ensenyaments de Música de cambra dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Valorar la música de cambra com un aspecte fonamental de la formació musical i instrumental.
- Aplicar en tot moment l'audició polifònica per escoltar simultàniament les diferents parts alhora que s'executa la pròpia.
- Utilitzar una àmplia i variada gamma sonora de manera que l'ajust de so es realitzi en funció dels altres instruments del conjunt i de les necessitats estilístiques i interpretatives de l'obra.
- Conèixer i realitzar els gestos bàsics que permeten la interpretació coordinada sense director o directora.

Continguts

La unitat sonora: respiració, atac, vibrato, cops d'arc, afinació, articulació, ritme i fraseig. Agògica i dinàmica. Estudi i pràctica dels gestos anacrútics necessaris per tocar sense director. Equilibri sonor i de plans. Anàlisi i interpretació d'obres bàsiques del repertori que incloguin diferents estils. Conjunt d'instruments monòdics. Quartet de corda: Igualtat de so en els diferents atacs de l'arc, vibrato, afinació, etc., distribució de l'arc per al fraseig. Quintet de vent: igualtat en els atacs, articulació, fraseig, etcètera. Respiració, afinació i vibrato. Conjunt de metalls. Pràctica cambrística en formacions diverses. Cambra amb piano: equilibri en els atacs dins de la diversitat de respostes. Equilibri de cordes, vent i piano. Articulació, afinació, fraseig, etc. Estudi d'obres de cambra amb clavecí o instrument polifònic obligat. Aplicació dels coneixements de baix continu a l'acompanyament d'un o diversos solistes. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions.

Criteris d'avaluació

1) Interpretar obres de diferents èpoques i estils dins de l'agrupació corresponent.

Amb aquest criteri es pretén avaluar la capacitat d'unificació del criteri interpretatiu entre tots els components del grup i l'equilibri sonor entre les parts.

2) Actuar com a responsable del grup dirigint la interpretació col·lectiva mentre realitza la seva pròpia part.

Mitjançant aquest criteri es pretén verificar que l'alumnat té un coneixement global de la partitura i sap utilitzar els gestos necessaris de la concertació. Així mateix es poden valorar els seus criteris sobre la unificació del so, timbre, vibrato, afinació i fraseig.

3) Llegir a primera vista una obra de petita dificultat en l'agrupació que correspongui.

Aquest criteri pretén constatar la capacitat de l'alumnat per desenvolupar-se amb autonomia en la lectura d'un text, el seu grau de fluïdesa i comprensió de l'obra.

4) Estudiar a casa les obres corresponents al repertori programat.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar el sentit de la responsabilitat com a membre d'un grup, la valoració que té del seu paper dins del grup i el respecte per la interpretació musical.

5) Interpretació pública d'obres d'estils i èpoques diverses.

Aquest criteri constata la unificació del fraseig, la precisió rítmica, l'equilibri sonor, la preparació de canvis dinàmics i d'accentuació, així com l'adequació interpretativa al caràcter i l'estil de la música interpretada.

6) Interpretació pública d'un obra contemporània amb formació instrumental heterogènia.

Mitjançant aquest criteri es pretén comprovar el grau de comprensió del llenguatge contemporani, el coneixement d'efectes i grafies, així com l'equilibri sonor dins d'un conjunt d'instruments de morfologies diverses i poc habituals.

Orquestra/Banda

El procés d'ensenyament i aprenentatge de les diverses especialitats instrumentals té forçosament un marcat caràcter individual. Per això el currículum ha de contenir assignatures que transcendeixin aquest component unipersonal de la pràctica musical i introdueixin elements col·lectius. La pràctica instrumental resulta així entesa no només com l'adquisició d'una complexa tècnica i la progressiva formació d'uns criteris musicals propis, sinó també com una eina de relació social i d'intercanvi d'idees entre els mateixos instrumentistes.

L'educació musical no pot ni ha de perseguir com a única meta la formació de solistes instrumentals «*stricto sensu*»; la seva principal missió ha de ser oferir a la societat els músics que aquesta necessita per poder canalitzar les activitats que demana la comunitat. En aquest sentit, a partir del s. XIX l'orquestra s'ha convertit, pel seu extens repertori i pel seu vast potencial comunicador, en el vehicle d'expressió musical per antonomàsia. L'elevat nombre d'instrumentistes que la integren provoca, en conseqüència, que un percentatge molt alt dels estudiants dels instruments susceptibles d'entrar a formar part de l'orquestra (corda, vent i percussió, fonamentalment) hi tinguin el seu destí professional més freqüent i, sovint, únic.

La pràctica indistinta d'orquestra o banda, o, si s'escau, el conjunt que correspongui, té per finalitat facilitar la participació, a través de diferents formacions, de tot l'alumnat. Es procura així una organització més flexible de l'ensenyament alhora que es permet que determinats instruments amb dificultats d'integració tinguin el marc oportú per a la pràctica instrumental col·lectiva. Així doncs, la participació en les agrupacions, ja siguin instrumentals o corals, suposa i garanteix la presència activa dels alumnes i de les alumnes en una de les activitats que impliquen una projecció més gran del centre en la societat.

La pràctica, tant de l'orquestra com de la banda, constitueix una matèria necessària per a la formació musical i la seva lògica conseqüència ha de ser la inclusió en el currículum dels ensenyaments professionals de música de dues assignatures, Orquestra i Banda, i la seva presència està justificada en un doble sentit. D'una banda, perquè oferirà als instrumentistes l'experiència i els coneixements necessaris relatius al funcionament, les regles i la convivència característiques de la interpretació d'aquestes agrupacions. De l'altra, perquè actuarà positivament sobre tots els instruments el nivell dels quals els capaciti especialment per tocar en una agrupació. Evitarà, en suma, que considerin la vida professional d'aquests músics com una opció de segona fila, augmentarà la seva decantació cap a l'inici d'una determinada opció professional i facilitarà el seu ingrés i la seva adaptació psicològica en un cos social reduït, però amb unes regles molt definides i no sempre còmodes o fàcils de complir.

De la mateixa manera que la música de cambra –una assignatura que persegueix objectius d'una naturalesa similar–, l'orquestra, la banda o el conjunt serviran per treure l'alumnat d'un repertori gairebé sempre caracteritzat per les seves dificultats tècniques i per la desigualtat respecte a l'instrument encarregat d'acompanyar-lo (sovint el piano) i introduir-lo en un món nou, més igualitari i de naturalesa més rica i variada. Així, els gèneres musicals deixaran de ser només la sonata, el concert o les peces de virtuosisme, amb la qual cosa l'alumne i l'alumna es podran endinsar en altres com la simfonia, l'oratori, el poema simfònic o fins i tot l'òpera. En el cas d'instruments amb una literatura escassa o amb partitures de vàlua musical molt desigual, aquestes agrupacions suposen la possibilitat d'endinsar-se en les composicions més rellevants de la història de la música occidental en igualtat de condicions respecte a instruments més «hegemònics» (violí, flauta o trompa, per exemple), amb tot el que això implica d'enriquiment en la formació musical de l'alumnat. La convivència amb instruments de naturalesa i tècniques molt diverses, en fi, també proporcionarà a l'alumne i l'alumna una visió molt més àmplia del fet musical i enriqueirà el seu coneixement dels timbres (considerats tant individualment com col·lectivament) i de les diverses peculiaritats organològiques.

Les dificultats tècniques o el mer lluïment del solista donaran pas a un repertori que conté moltes de les millors pàgines de la música occidental i a un complex entramat d'interrelacions instrumentals en què l'alumne i l'alumna se sentiran protagonistes destacats. El fet que siguin diversos els instrumentistes encarregats de tocar una sola veu o part no té per què entelar gens aquest protagonisme, que pel fet de ser col·lectiu no ha d'implicar una disminució del perfil desenvolupat per cadascun dels integrants de l'agrupació. Aquesta és una suma d'individualitats unides per la ment rectora del director o directora, que ha de saber extreure'n el millor, que en cap cas han d'aspirar a perdre's en l'anonimat, com tampoc sobresortir per damunt de les seves companyes. La unitat de criteri i la igualtat de l'execució han de ser per això les principals metes a assolir.

L'orquestra, la banda i els conjunts que es formin també han de fomentar les relacions humanes entre els alumnes i les alumnes, acostumats gairebé sempre a una pràctica individualista i solitària dels seus instruments. Han d'incrementar l'actitud d'escolta de tot el que envolta la pròpia execució unipersonal per tal d'aconseguir aspectes inherents a tota bona interpretació en l'agrupació: afinació, empastament, homogeneïtat en el fraseig, igualtat en els atacs, claredat en les textures, etc.

El respecte a totes les indicacions del director o de la directora fomentarà una actitud de disciplina i provocarà la necessitat de memoritzar-les perquè la feina realitzada al llarg dels assajos doni els seus fruits en el concert. En aquest, l'alumne o l'alumna podran experimentar una

sensació molt diferent, ja que seran conscients que en la pràctica de grup la responsabilitat és compartida. Tot això redunna, al cap i a la fi, en la introducció d'aquest component de pluralitat que l'alumne i l'alumna han de sentir com un element bàsic de la seva formació en entrar en els ensenyaments professionals, en el que, parafrasejant Goethe, els coneixements adquirits li han de permetre convertir la pràctica instrumental al si de les agrupacions en «una conversa entre moltes persones raonables».

Objectius

Els ensenyaments d'Orquestra i Banda dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Aprofundir en el coneixement dels diferents estils i dels recursos interpretatius de cadascun.
- b) Elaborar criteris personals i raonats sobre qüestions estètiques a través del treball del director o de la directora i de l'experiència del grup que li permetin complir la seva responsabilitat com a intèrpret dins del grup.
- c) Dominar el propi instrument d'acord amb les exigències de cada obra.
- d) Aplicar en tot moment l'audició polifònica per escoltar simultàniament les diferents parts alhora que s'executa la pròpia demostrant la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.
- e) Utilitzar una àmplia i variada gamma sonora, de manera que l'ajust de so es realitzi en funció dels altres instruments del conjunt i de les necessitats interpretatives de l'obra.
- f) Interpretar obres representatives del repertori de l'agrupació d'acord amb el seu nivell instrumental i reaccionar amb precisió a les indicacions del director o de la directora.
- g) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.
- h) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista.
- i) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.
- j) Respectar les normes que exigeix tota actuació en grup: afinació prèvia, atenció contínua, valoració del treball col·lectiu, etc., i responsabilitzar-se'n en tot moment.
- k) Valorar la pràctica en grup com un procés d'aprenentatge imprescindible per al futur exercici professional.

Continguts

Importància de l'afinació prèvia a partir del «la» de l'oboè. L'anacrusa com a moviment bàsic de la pràctica del grup. Reacció i comprensió davant les diferents anacruses del director o de la directora. Desenvolupament de l'oïda per al control permanent de l'afinació dins de l'agrupació. Desenvolupament de la igualtat en atacs (instruments de vent i percussió). Desenvolupament de la igualtat en els cops d'arc. Coneixement i valoració de les normes de comportament en l'agrupació. Estudi previ de la partícula, silenci i concentració per executar en tot moment les indicacions del director o de la directora, responsabilitat d'anotar les indicacions, etc. Importància del paper de cadascun dels membres de l'agrupació. Treball per seccions. Treball gradual del repertori bàsic més significatiu de l'agrupació. Valoració del silenci com a marc de la interpretació.

Criteris d'avaluació

- 1) Interpretar per seccions qualsevol de les obres programades durant el curs.

Mitjançant aquest criteri es tracta de valorar la capacitat per adequar el propi so al de la família corresponent i la precisió d'atacs i entrades d'acord amb l'anacrusa del director o la directora.

- 2) Reproduir qualsevol de les obres programades durant el curs, reduint la corda al nombre mínim possible d'alumnes per cada secció d'aquesta.

Aquest criteri pretén avaluar la capacitat d'escolta de les altres parts, unificant-se amb les afins, i el grau d'afinació harmònica i del conjunt, unificant unísons.

- 3) Improvisar una obra de petita dificultat.

Aquest criteri pretén comprovar la integració rítmica en el conjunt seguint el tempo marcat pel director o la directora, la precisió per reaccionar a les seves indicacions, el domini del seu instrument i el grau d'afinació en la lectura a vista.

- 4) Estudiar a casa les obres corresponents al repertori programat.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar el sentit de la responsabilitat com a membre d'un grup, la valoració que té del seu paper dins del grup i el respecte per la interpretació musical.

- 5) Fer concerts públics amb les obres assajades.

Aquest criteri constata l'actitud necessàriament disciplinada de l'instrumentista en l'orquestra, la capacitat d'assumir el paper assignat, la seva contribució dins de l'equilibri de plans del conjunt i la seva adequació al caràcter i estil que marca el director o la directora.

Instruments

Introducció

La música és un art que, en una mesura semblant a l'art dramàtic, necessita essencialment la presència d'un mediador entre el creador i el públic al qual va destinat el producte artístic: aquest mediador és l'intèrpret.

Correspon a l'intèrpret, en les seves múltiples facetes d'instrumentista, cantant, director o directora, etc., aquest treball de mediació; la problemàtica de la seva tasca comença per entendre correctament el text, un sistema de signes recollits a la partitura que, malgrat el seu continu enriquiment al llarg dels segles, pateix –i patirà sempre– d'irremediables limitacions per representar el fenomen musical com alguna cosa essencialment necessitada de recreació, com alguna cosa susceptible de ser abordada des de perspectives subjectivament diferents. El fet interpretatiu és, per definició, divers. I no només per la radical incapacitat de la grafia per capturar completament una realitat –el fenomen sonorotemporal en què consisteix la música– que se situa en un pla totalment diferent del de l'escriptura, sinó, sobretot, per aquesta especial manera de ser de la música, llenguatge expressiu per excel·lència, llenguatge dels «afectes», com deien els vells mestres del XVII i el XVIII, llenguatge de les emocions, que poden ser expressades amb tants accents diferents com artistes capacitats s'hi apropin per desxifrar i transmetre el seu missatge.

Això, d'entrada, suposa l'aprenentatge –que pot ser previ o simultani amb la pràctica instrumental– del sistema de signes propi de la música, que s'utilitza per fixar, encara que sigui de manera a vegades aproximativa, les dades essencials al paper. La tasca del futur intèrpret consisteix, per tant, a: aprendre a llegir correctament la partitura; penetrar després, a través de la lectura, en el sentit del que està escrit per poder-ne apreciar el valor estètic, i desenvolupar alhora la destresa necessària en el maneig d'un instrument perquè l'execució d'aquest text musical adquireixi la seva plena dimensió de missatge expressi-

vament significatiu per poder transmetre de manera persuasiva, convincent, l'emoció d'ordre estètic que en l'esperit de l'interpret desperta l'obra musical xifrada a la partitura.

Per assolir aquests objectius, l'instrumentista ha d'arribar a desenvolupar les capacitats específiques que li permetin aconseguir el màxim domini de les possibilitats de tot tipus que li brinda l'instrument de la seva elecció, possibilitats que estan reflectides en la literatura que ens han llegat els compositors al llarg dels segles, tota una suma de repertoris que, d'altra banda, no para d'incrementar-se. El desenvolupament d'aquesta habilitat, la plena possessió d'aquesta destresa en el maneig de l'instrument, és el que anomenem tècnica.

El ple domini dels problemes d'execució que planteja el repertori de l'instrument és, per descomptat, una tasca prioritària per a l'interpret, tasca que, a més, absorbeix un temps considerable dins del total d'hores dedicades a la seva formació musical global. De tota manera, s'ha de tenir molt en compte que el treball tècnic, representat per aquestes hores dedicades a la pràctica intensiva de l'instrument, ha d'estar sempre indissociablement unit en la ment de l'interpret a la realitat musical a la qual es tracta de donar curs, defugint constantment el perill que quedi reduït a una mera exercitació gimnàstica.

En aquest sentit, és necessari, per no dir imprescindible, que l'instrumentista aprengui a valorar la importància que la memòria –el desenvolupament d'aquesta essencial facultat intel·lectual– té en la seva formació com a mer executant i, més encara, com a interpret, fins i tot si en la seva pràctica professional normal –instrumentista d'orquestra, grup de cambra, etc.– no té necessitat absoluta de tocar sense ajuda de la part escrita. No és aquest el lloc d'abordar en tota la seva extensió la importància de la funció de la memòria en el desenvolupament de les capacitats de l'interpret, però sí d'assenyalar que, al marge d'aquesta bàsica memòria subconscient constituïda per la immensa i complexíssima xarxa d'accions reflexes, d'automatismes, sense els quals l'execució instrumental seria simplement impensable, només és sabut allò que es pot recordar en tot moment; la memorització és un excel·lent auxiliar en l'estudi, atès que, entre altres avantatges, pot suposar un considerable estalvi de temps i permet desentendre's de la partitura en un moment determinat per centrar tota l'atenció en la solució correcta dels problemes tècnics i en una realització musicalment i expressivament vàlida; la memòria exerceix un paper de primordial importància en la comprensió unitària, global, d'una obra, ja que en desenvolupar-se aquesta en el temps només la memòria permet reconstituir la coherència i la unitat de la seva evolució.

La formació i el desenvolupament de la sensibilitat musical constitueixen un procés continu, alimentat bàsicament pel coneixement cada vegada més ampli i profund de la literatura musical en general i la del seu instrument en particular. A aquest desenvolupament de la sensibilitat també hi contribueixen naturalment els estudis d'altres disciplines teoricopràctiques, així com els coneixements d'ordre històric que permetran a l'instrumentista situar-se en la perspectiva adequada perquè les seves interpretacions siguin estilísticament correctes.

El treball sobre aquestes altres disciplines, que per a l'instrumentista es poden considerar complementàries, però no per això menys imprescindibles, condueix a una comprensió plena de la música com a llenguatge, com a mitjà de comunicació que, com a tal, s'articula i es constitueix a través d'una sintaxi, d'uns principis estructurals que, si bé poden ser confiscats per l'interpret a través de la via intuïtiva en les etapes inicials de la seva formació, només cobren tot el seu valor quan són plenament i conscientment assimilats i incorporats al bagatge cultural i professional de l'interpret.

Tot això ens porta a considerar la formació de l'instrumentista com un front interdisciplinari de considerable amplitud i que suposa un llarg procés formatiu en el qual exerceixen un importantíssim paper, d'una banda, el conreu primerenc de les facultats purament físiques i psicomotrius i, de l'altra, la progressiva maduració personal, emocional i cultural del futur interpret.

ACORDIÓ

Objectius

Els ensenyaments d'Acordió dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Demostrar un control sobre la manxa de manera que es garanteixi, a més de la qualitat sonora adequada, la consecució dels diferents efectes propis de l'instrument que requereix cada obra.

c) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de la literatura acordeonística de diferents compositors, estils, llenguatges i tècniques d'importància musical i dificultat adequada a aquest nivell.

d) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, registració, manxa, etc.

e) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

f) Demostrar solvència en la lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

g) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

Continguts

Desenvolupament del perfeccionament tecnicointerpretatiu en funció del repertori i la modalitat instrumental elegida. Desenvolupament de la velocitat i flexibilitat dels dits. Tècnica de la manxa i efectes acústics propis de l'instrument (Bellowshatre, ricochet, distorsions). Perfeccionament de la tècnica de la manxa com a mitjà per aconseguir qualitat de so. Aprofundiment en la feina d'articulació i accentuació («legato», «staccato», «leggero», «coulé», «detaché», etc.). Aprofundiment en l'estudi de la dinàmica i de la registració. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Estudi del repertori adequat per a aquest grau que inclogui representació de les diferents escoles acordeonístiques existents. Elecció de la digitació, articulació, fraseig i indicacions dinàmiques en obres on no figurin aquestes indicacions. Reconeixement de la importància dels valors estètics de les obres. Presa de consciència de les pròpies qualitats musicals i del seu desenvolupament en funció de les exigències interpretatives. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans interpretats per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

ARPA

Objectius

Els ensenyaments d'Arpa dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Demostrar un bon control de l'ús dels pedals i de l'afinació.

c) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

d) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació (digitació, articulació, etc.).

d) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

f) Demostrar solvència en la lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

g) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

Continguts

Pràctica en totes les vuitenes de l'arpa de: intervals harmònics, acords, escales i arpegis amb canvis de tonalitats majors i menors. Mans paral·leles, inverses, canvis de sentit, mans creuades, alternades, combinacions de fórmules en cada mà per desenvolupar la independència entre totes dues. Exercicis d'improvisació. Estudi de cadències i importància dels graus de l'escala com a recursos per a les tècniques «a piacere». Aplicació dels efectes i matisos a les diferents èpoques i estils. Aprofundiment en la digitació i el fraseig. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Estudi de les notes d'adornament en les diferents èpoques i estils. Estudi del repertori simfònic. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

BAIX ELÈCTRIC

Objectius

Els ensenyaments de Baix elèctric dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Adquirir les diferents tècniques per a l'afinació de l'instrument com a fase prèvia per a l'execució.

c) Entendre la història, evolució i característiques de l'instrument en relació amb els diferents gèneres musicals que formen part de la música moderna i el jazz.

d) Assimilar els conceptes propis del llenguatge musical i de l'harmonia, i aconseguir el nivell de lectura necessari per interpretar guions, partitures i notacions específiques per a baix elèctric, amb fluïdesa.

e) Conèixer les característiques tècniques de l'instrument i el seu manteniment, utilitzar els accessoris, els efectes, el material d'amplificació i d'equalització per adaptar-lo adequadament a una situació musical concreta i per investigar en la creació de noves sonoritats.

f) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar pel seu compte els diversos problemes d'execució que es puguin presentar relatius a digitació, fraseig, dinàmica.

g) Aprofundir en l'execució amb precisió rítmica i en la interiorització del tempo.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

j) Practicar la música de conjunt.

k) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Posició de la mà esquerra. Pulsació. Combinacions de dits de la mà dreta. Aprofundiment d'estudis de la mà dreta en posició fixa. Coneixement i aprofundiment en els canvis de posicions: primeres posicions i posicions superiors. Salts de corda. Exercicis rítmics sobre cordes a l'aire. Acords. Arpegis. Escales. Estructures harmòniques. Patrons rítmics: transposició de patrons rítmics sobre estructures harmòniques. Estudis amb canvis de figures en diferents compassos. Acompanyament V-I sobre seqüències d'acords majors i menors. Control de to, volum i canvi de pastilla de l'instrument. Ritmes bàsics. Estudis en compassos simples i compostos. Transposició de patrons rítmics sobre estructures harmòniques. Acompanyament de seqüències amb arpegis fins a la setena. Pràctica de la lectura a vista. Pràctica de conjunt.

CANT FLAMENC

Objectius

Els ensenyaments de Cant flamenc dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Conèixer la història dels intèrprets del cant flamenc.

b) Dominar la veu flamenca, demostrant un control suficient de l'aire mitjançant la respiració diafragmàtica, que possibiliti una correcta emissió, afinació, articulació i col·locació de la veu.

c) Conèixer les característiques i possibilitats de la veu flamenca (extensió, col·locació, timbre, flexibilitat, qualitats expressives, etc.).

d) Conèixer les característiques i possibilitats de la pròpia veu i saber utilitzar-les correctament en la interpretació flamenca.

e) Conèixer i emprar la parla andalusa per a la interpretació del cant flamenc.

f) Adquirir, desenvolupar i emprar una vocalització que faci intel·ligible les «coplas» flamenques.

g) Conèixer la mètrica i el compàs dels pals flamenques.

h) Conèixer i interpretar amb el caràcter adequat un repertori que inclogui els diferents pals i estils del cant flamenc, d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Estudi de la respiració. Estudi de la vocalització i de la dicció dels textos flamenques. Treball de la intensitat i gradació del so vocal flamenc. Pràctica de l'extensió gradual cap als extrems de la veu flamenca. Desenvolupament gradual de la durada d'una nota tinguda sobre una sola respiració, per a la consecució del màxim de «fiato» de la veu flamenca. Exercitació auditiva del timbre de la pròpia veu i recerca de les diferents coloratures vocals flamenques. Desenvolupament de la percepció total de les sensacions fonatòries i de les diferents tècniques vocals flamenques (veu arrissada, veu plorada, veu nasal). Interpretació dels pals i estils flamenques de forma gradual a mesura que s'aconsegueixi el domini tècnic vocal.

Estudi d'un repertori que ha d'incloure: «tonás», cants lliures i cants a compàs. Entrenament permanent i progressiu de la memòria en relació amb el text i la melodia flamenca. Pràctica de la lectura a vista d'obres flamenques. Audicions comparades de grans intèrprets del cant flamenc, per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions personals. Pràctica de conjunt.

CANT

Objectius

Els ensenyaments de Cant dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Demostrar un control suficient de l'aire mitjançant la respiració diafragmàtica que possibiliti una correcta emissió, afinació i articulació de la veu.

b) Conèixer les característiques i possibilitats de la pròpia veu (extensió, timbre, flexibilitat, qualitats expressives, etc.) i saber utilitzar-les correctament en la interpretació.

c) Emprar la fonètica adequada en relació amb l'idioma cantat i una dicció que faci intel·ligible el text.

d) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria

e) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb la veu.

f) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Estudi de la respiració. Vocalitzacions. Treball de la intensitat i gradació del so vocal. Pràctica de l'extensió gradual cap als extrems de la veu. Desenvolupament gradual de la durada d'una nota tinguda sobre una sola respiració per a la consecució del màxim de «fiato». Exercitació auditiva del timbre de la pròpia veu i recerca de diferents colors vocals. Desenvolupament de la percepció total de les sensacions fonatòries. Interpretació d'obres acordades amb cada veu, de menys a més dificultat a mesura que se'n vagi aconseguint el domini tecnicovocal. Estudi d'un repertori que ha d'incloure cançons i àries espanyoles i italianes antigues, cançons de concert espanyoles, cançons llatinoamericanes, italianes, alemanyes i franceses, romances de sarsuela i òpera espanyola i estrangera i àries d'oratoris o cantates. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

CLAVECÍ

Objectius

Els ensenyaments de Clavecí dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Conèixer la història i la literatura del clavecí i dels instruments afins de teclat que hi van conviure, així com les seves formes musicals bàsiques.

b) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de l'instrument.

c) Aplicar la registració adequada a les obres estudiades atenent consideracions expressives i estilístiques.

d) Ornamentar quan correspongui les obres interpretades d'acord amb les característiques de l'estil corresponent.

e) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, canvis de teclat, registració, etcètera.

f) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

g) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

h) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració, i interpretar un repertori solista que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Treball de les diferents digitacions segons èpoques i estils. Exercicis encaminats a aconseguir un bon control de l'instrument i afavorir l'automatització de les diferents dificultats tècniques. Registració i canvis de teclat. Estudi del baix xifrat i la seva realització, improvisació i acompanyament a partir d'un baix xifrat. Pràctica de la lectura a vista. Estudi de la semitonia subintel·lecta. Sistema hexacordal. Coneixement dels recursos i figures retòriques de l'època i la seva aplicació a la composició i interpretació de determinades formes musicals. Estudi de les danses i evolució de la suite. Interpretació del repertori bàsic del clavecí que inclogui reduccions orquestrals realitzades per compositors de l'època i el tractament donat a l'instrument. Iniciació a la interpretació de música contemporània i les seves grafies i efectes. Coneixement del funcionament del clavecí de pedals: la seva registració i tècniques especials. Estudi i pràctica de les diverses afinacions. Tècniques bàsiques de manteniment de l'instrument. Coneixement dels diferents tipus de clavecí, construcció i influència en la literatura de les diferents èpoques i estils en cada país. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

DOLÇAINA

Objectius

Els ensenyaments de Dolçaina dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Demostrar una autonomia progressivament més gran en la utilització dels coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, vibrato, etc.

c) Conèixer les característiques i possibilitats sonores de l'instrument i saber utilitzar-les, dins de les exigències del nivell, tant en la interpretació individual com en la de conjunt, en el repertori propi de l'instrument.

d) Interpretar un repertori integrat per obres de diferents èpoques i estils, així com practicar música de conjunt en les formacions pròpies de l'instrument de diversa configuració, fent papers de solista per desenvolupar la interdependència de les diferents comeses dins del conjunt.

e) Apreciar i valorar la música tradicional com a part del patrimoni cultural, així com conèixer i estudiar la seva evolució i estil a través de la recerca etnomusicològica.

f) Adquirir suficient destresa en el manteniment de l'instrument i l'elaboració dels elements bàsics per a la producció del so.

g) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per ornamentar d'acord amb criteris estilístics, així com fomentar la capacitat de creació i improvisació d'elements estilístics propis.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

Continguts

Exercicis de respiració amb instrument i sense. Posició corporal correcta. Adquisició de tècniques i hàbits d'estudi. Domini de l'embocadura i de l'emissió correcta del so en els diferents tipus. Control de l'afinació, qualitat del so i dosificació de l'aire. Desenvolupament en profunditat de la velocitat i de tota la gamma d'articulacions possibles («legato», «staccatos», salts, etc.). Aprofundiment en l'estudi del vibrato d'acord amb les exigències interpretatives dels diferents estils. Treball amb tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils, amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi dels registres extrems. Estudi del repertori solista. Pràctica de conjunt amb altres instruments buscant el màxim sentit de l'harmonia, l'afinació, el ritme, etc. Estudi de l'ornamentació i dels recursos expressius. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Coneixement dels instruments afins. Coneixement dels instruments de percussió que intervenen amb la dolçaina. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista i de la transposició. La improvisació. Audicions comparades. Aprofundiment en el coneixement de les parts de l'instrument i la seva construcció. Manteniment de l'instrument. Manipulació de les canyes. Coneixement de les variants de la dolçaina: origen i desenvolupament. Estudi de la figura del músic popular i la seva incidència en les societats rurals i urbanes.

FLABIOL I TAMBORÍ

Objectius

Els ensenyaments de Flabiol i tamborí dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Aconseguir la correcta posició del cos que permeti utilitzar amb naturalitat la respiració diafragmàtica, així com la relaxació i flexibilitat dels dits en benefici de l'agilitat d'execució en el flabiol.

c) Demostrar una autonomia progressivament més gran en la utilització dels coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, vibrato, etc.

d) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en els diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

e) Dominar tots els recursos del tamborí, així com la sincronització correcta amb el flabiol.

f) Conèixer les característiques i possibilitats sonores de l'instrument i saber utilitzar-les, dins de les exigències del nivell, en el repertori propi.

g) Practicar música de conjunt, en les formacions pròpies de l'instrument.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Exercicis de respiració amb instrument i sense. Escalles i arpegis en totes les tonalitats practicables i en diferents articulacions i modalitats intervàliques. Desenvolupament en profunditat de la velocitat i de tota la gamma d'articulacions possibles (velocitat en «legato», en els diferents «staccatos», en els salts, doble i triple picat, etc.). Aprofundiment en l'estudi del vibrato d'acord amb les exigències interpretatives dels diferents estils. Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi del registre agut. Exercicis de coordinació i independència de mans, per a flabiol i tamborí combinats. Memorització de melodies populars per a flabiol i tamborí. Repertori de sardanes per a flabiol solista; adaptacions de sonates de compositors del Barroc i altres transcripcions adequades a cada nivell. Pràctica de conjunt amb altres instruments per desenvolupar al màxim el sentit de l'harmonia, l'afinació, el ritme, etc. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Pràctica de la lectura a vista.

FLAUTA DE BEC

Objectius

Els ensenyaments de Flauta de bec dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de l'instrument.

b) Ornamentar quan correspongui les obres interpretades d'acord amb les característiques de l'estil corresponent.

c) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.

d) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

e) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

f) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració, i interpretar un repertori solista que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Estudi del repertori per a flauta solista, amb acompanyament i sense, i per a conjunt de flautes. Desenvolupament de la improvisació com a premissa per a la interpretació de glosses i cadències solistes. Pràctica de l'ornamentació als segles XVI, XVII i XVIII. Estudi dels tractats antics sobre la tècnica de la flauta de bec i sobre la interpretació de la música. Perfeccionament de tota la gamma d'articulacions i modes d'atac. Estudi en profunditat del fraseig i la seva adequació als diferents estils. Aprofundiment en la dinàmica i la precisió en la realització de les diverses indicacions que s'hi refereixen, i l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants. Iniciació

a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

GAITA

Objectius

Els ensenyaments de Gaita dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Demostrar una autonomia progressivament més gran en la utilització dels coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, vibrato, etc.

c) Conèixer les característiques i possibilitats sonores de l'instrument i saber utilitzar-les, dins de les exigències del nivell, en el repertori propi.

d) Practicar música de conjunt, en les formacions pròpies de l'instrument.

e) Ser conscient de la importància del treball de recerca etnomusicològica com a font d'inspiració i coneixement, així com el deure de preservar el patrimoni de la música tradicional.

f) Adquirir la suficient destresa en el manteniment de l'instrument i l'elaboració dels elements bàsics per a la producció del so.

g) Ser capaç d'ornamentar d'acord amb criteris estilístics, així com fomentar la capacitat de creació i improvisació d'elements estilístics propis.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi del repertori per a gaita solista, quartet tradicional, bandes i formacions folk. Exercici d'improvisació i variacions sobre melodies de tall tradicional. Pràctica de transcripció i adaptació a la gaita de repertori provinent d'altres cornamuses. Estudi fonogràfic i bibliogràfic sobre la música tradicional i l'expansió de la cornamusa al món. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Pràctica de conjunt.

GUIARRA

Objectius

Els ensenyaments de Guitarra dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Utilitzar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.

c) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

d) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

e) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

f) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració.

g) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Aprofundir en l'estudi de la digitació i la seva problemàtica: digitació d'obres o passatges polifònics en relació amb la conducció de les diferents veus. Perfeccionament de tota la gamma d'articulacions i modes d'atac. La dinàmica i la seva precisió en la realització de les diverses indicacions que s'hi refereixen, i l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants. El fraseig i la seva adequació als diferents estils. Aplicació de les regles d'ornamentar al repertori de la guitarra d'acord amb les exigències de les diferents èpoques i estils. Utilització dels efectes característics de l'instrument (timbres, percussió, etc.). Harmònics octavats. Estudi d'un repertori d'obres de diferents èpoques i estils. Iniciació a la interpretació de música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

GUIARRA ELÈCTRICA

Objectius

Els ensenyaments de Guitarra elèctrica dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Adquirir les diferents tècniques per a l'afinació de l'instrument com a fase prèvia per a l'execució.

c) Entendre la història, evolució i característiques de l'instrument en relació amb els diferents gèneres musicals que formen part de la música moderna i el jazz.

d) Assimilar els conceptes propis del llenguatge musical i de l'harmonia, aconseguir el nivell de lectura necessari per a la interpretació de guions, partitures i notacions específiques per a guitarra elèctrica, amb fluïdesa.

e) Conèixer les característiques tècniques de l'instrument i el seu manteniment, utilitzar els accessoris, els efectes, el material d'amplificació i d'equalització per adaptar-lo adequadament a una situació musical concreta i per investigar en la creació de noves sonoritats.

f) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar pel seu compte els diversos problemes d'execució que es puguin presentar relatiu a digitació, fraseig, dinàmica.

g) Aprofundir en l'execució amb precisió rítmica i en la interiorització del tempo.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més

gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

- j) Practicar la música de conjunt.
- k) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Context històric, social i cultural de la guitarra. Anàlisi dels gèneres i intèrprets més representatius en diferents formats gràfics i d'àudio. Comprensió de les funcions rítmiques, melòdiques i estilístiques inherents a la guitarra. Aprenentatge gradual dels valors rítmics, compassos, armadures, escales i tonalitats mitjançant el sistema de posicions. Lectura a vista. Notació estàndard i tabulatura. Lectura rítmica, melòdica i harmònica. Xifrats d'acords. Articulations, dinàmiques i estructures. Desenvolupament de la independència i coordinació de les dues mans de forma progressiva mitjançant exercitacions mecàniques. Tècniques de la mà dreta amb pua i amb dits. Tècniques de la mà esquerra i elements expressius. Recursos harmònics i tècnics aplicats a l'acompanyament. Construcció, materials i parts de la guitarra, ajust de peces. Controls de volum i to. Pastilles actives i passives. Pedals analògics i multiefectes digitals. Equalització i configuració del so en els equips d'amplificació. Exercitació de l'escalfament, relaxació, concentració i posicionament del cos envers l'instrument. Aplicació dels recursos adquirits per tocar en grup. Tècniques d'acompanyament. Aplicació dels recursos i les tècniques pròpies de la improvisació de manera gradual fomentant-ne l'ús creatiu. Dictats rítmics, melòdics i harmònics. Transcripcions de solos. Participació i assistència a exposicions, concerts, jams i seminaris especialitzats. Producció musical, edició de partitures, seqüenciació i Internet.

GUITARRA FLAMENCA

Objectius

Els ensenyaments de Guitarra flamenca dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Conèixer i comprendre la dimensió del flamenc com a manifestació artística.
- b) Interpretar un repertori compost per obres representatives dels diversos períodes, pals i estils, d'una dificultat adequada a aquest nivell.
- c) Demostrar una autonomia progressivament més gran en la utilització dels coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.
- d) Conèixer els diversos corrents interpretatius de diferents períodes de la història del flamenc.
- e) Acompanyar el cant i el ball en els diversos pals i estils.
- f) Practicar la música de conjunt, integrant-se en les formacions pròpies de l'instrument.
- g) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.
- h) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Aprofundiment en l'estudi de la digitació i la seva problemàtica. Perfeccionament de tota la gamma d'articulations i modes d'atac, acompanyament i execució de «falsetas». La dinàmica i la seva precisió, l'equilibri de nivells i la qualitat del so. El fraseig i el ritme i la seva adequació als diferents pals i estils. Improvisació de «falsetas». Combinacions rítmiques pròpies de l'acompanyament al cant i al

ball. Utilització dels efectes característics de l'instrument (timbre, percussió, etc.). Estudi d'un repertori d'obres de grans mestres. Iniciació a la interpretació de la música flamenca contemporània. Principis harmònics pràctics adaptats a les necessitats específiques de la guitarra flamenca: rodes ritmicoharmòniques, acords xifrats i transcripcions de tots dos. Acompanyament del cant i del ball. Pràctica de conjunt en el quadre flamenc. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista.

INSTRUMENTS DE CORDA: VIOLÍ, VIOLA, VIOLONCEL, CONTRABAIX

Objectius

Els ensenyaments dels Instruments de corda (violí, viola, violoncel i contrabaix) dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.
- b) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.
- c) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.
- d) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.
- e) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració i fent papers de solista amb orquestra en obres de dificultat mitjana, i desenvolupar el sentit de la interdependència de les respectives comeses.
- f) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Continuació del treball sobre els canvis de posicions. Dobles cordes i acords de tres i quatre notes. Desenvolupament de la velocitat. Perfeccionament de totes les arcaades. Harmònics naturals i artificials. Treball de la polifonia en els instruments de corda. La qualitat sonora: «cantabile» i afinació. El fraseig i la seva adequació als diferents estils. Aprofundiment en l'estudi de la dinàmica, de la precisió en la realització de les diferents indicacions que s'hi refereixen i de l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

INSTRUMENTS DE CORDA POLSADA DEL RENAISSANCEMENT I BARROC

Objectius

Els ensenyaments dels Instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de cada instrument.
- b) Conèixer els diversos tipus de tabulatura, incloent-hi els signes de digitació i ornamentació.

c) Conèixer les característiques, possibilitats i recursos expressius d'aquests instruments per aconseguir un perfeccionament de la qualitat sonora.

d) Practicar música de conjunt d'acord amb les formacions pròpies de cada època i instrument.

e) Conèixer la història i literatura d'aquesta família d'instruments, així com les seves formes musicals bàsiques.

f) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

g) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

h) Interpretar un repertori bàsic integrat per obres de diferents estils, segons cada instrument, d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Estudi d'un instrument del Renaixement i un altre del Barroc. Desenvolupament de la sensibilitat auditiva per al desenvolupament d'una bona qualitat sonora. Desenvolupament de la coordinació dels dits i de les dues mans. Estudi d'obres pròpies d'aquest nivell. Pràctica de la música de conjunt i iniciació al baix continu. Iniciació al manteniment de l'instrument (posar els trasts i les cordes). Introducció als ornaments i a la disminució. Estudi de l'articulació, fraseig i digitacions. Desenvolupament d'una conducció clara de les veus. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

INSTRUMENTS DE PUA

Objectius

Els ensenyaments dels Instruments de pua dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Conèixer bàsicament les diferents èpoques que abraça la literatura de pua al llarg de la seva història i les exigències que planteja una interpretació estilísticament correcta.

b) Interpretar un repertori adequat a aquest nivell, de diverses èpoques i estils, en els dos instruments de l'especialitat: bandúrria i mandolina italiana.

c) Actuar amb una autonomia progressivament més gran per solucionar pel seu compte els diversos problemes d'execució que es puguin presentar, relatius a digitació, qualitat de so, articulació, ritme, fraseig, dinàmica, etc.

d) Utilitzar la doble i múltiple corda, així com els efectes i possibilitats sonores dels instruments, d'acord amb les exigències del repertori.

e) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

f) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Aprofundir en l'estudi de la digitació i la seva problemàtica, el desenvolupament i perfeccionament de les articulacions (manteniment de la qualitat de so en totes les articulacions i capacitat de «modelar» aquest so). La dinàmica i la seva precisió en la realització de les diverses indicacions que s'hi refereix, i l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants. El fraseig i la seva adequació als diferents estils. Aplicació de les regles d'ornamentar al

repertori de pua de diferents èpoques i estils. Exercitar la improvisació i la lectura a vista. Tècniques bàsiques de manteniment de l'instrument. Estudi dels efectes acústics en l'instrument (ressonància, harmònics, etc.). Interpretar amb doble corda i conèixer l'execució en cordes múltiples. Treball de la transposició. Estudi d'un repertori d'obres de diferents èpoques i estils. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

INSTRUMENTS DE VENT-FUSTA: FLAUTA TRAVESSERA, OBOÈ, CLARINET, FAGOT I SAXOFON

Objectius

Els ensenyaments dels Instruments de vent-fusta (flauta travessera, oboè, clarinet, fagot i saxofon) dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils de dificultat adequada a aquest nivell.

c) Practicar la fabricació de llengüetes dobles (per als instruments que en tenen).

d) Demostrar una autonomia progressivament més gran per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.

e) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o l'ornamentació.

f) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

g) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

h) Practicar la música de conjunt, en formacions cambrístiques de diversa configuració i fent papers de solista amb orquestra en obres de dificultat mitjana, i desenvolupar el sentit de la interdependència de les respectives comeses.

Continguts

Desenvolupament en profunditat de la velocitat i de tota la gamma d'articulacions possibles (velocitat en «legato», en els diferents «staccatos», en els salts, etc.). Aprofundiment en l'estudi del vibrato d'acord amb les exigències interpretatives dels diferents estils. Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils, amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi del registre sobreagut en els instruments que l'utilitzen. Pràctica de conjunt amb altres instruments per desenvolupar al màxim el sentit de l'harmonia, l'afinació, el ritme, etc. Estudi del repertori solístic amb orquestra de diferents èpoques corresponent a cada instrument. Estudi dels instruments afins. Iniciació a la interpretació de música contemporània i al coneixement de les seves gràfies i efectes. Fabricació de canyes segons els mètodes tradicionals (instruments de llengüeta doble). Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions.

INSTRUMENTS DE VENT-METALL: TROMBÓ, TROMPA, TROMPETA, TUBA

Objectius

Els ensenyaments dels Instruments de vent-metall (trompa, trompeta, trombó, tuba) dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument.

b) Utilitzar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, etc.

c) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils, de dificultat adequada a aquest nivell.

d) Practicar la música de conjunt, en formacions cambrístiques de diversa configuració i fent papers de solista amb orquestra en obres de dificultat mitjana, i desenvolupar el sentit de la interdependència de les respectives comeses.

e) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

f) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

g) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

Continguts

Desenvolupament de la velocitat en tota l'extensió de l'instrument. Estudi del registre agut. Estudi dels ornaments (trinats, grupets, suports, mordents, etc.). Estudi de la literatura solista de l'instrument adequada a aquest nivell. Aprofundiment en tot el que fa referència a l'articulació: estudi del doble i triple picat. Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils, amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Perfeccionament de la igualtat sonora i tímbrica en els diferents registres. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Estudi dels instruments afins (fiscorn, bombardí i trombó alt i baix). Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

ORGUE

Objectius

Els ensenyaments d'Orgue dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Conèixer els fonaments sonors de l'orgue i adquirir la capacitat necessària per utilitzar les seves possibilitats.

b) Demostrar el nivell de coordinació motriu necessari entre mans i peus a fi de poder respondre a les exigències del repertori.

c) Controlar i administrar el cabal sonor de l'orgue i les diferents modalitats de toc en funció de l'acústica del local on s'ubiqui.

d) Conèixer i utilitzar en els diferents tipus d'orgue la registració en funció de l'època i estil de la música destinada als orgues.

e) Relacionar els coneixements litúrgics amb la funció de certes formes musicals característiques del seu repertori (preludis, corals, versos, etc.).

f) Conèixer els diferents estils d'interpretació segons èpoques i escoles.

g) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de l'instrument.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

j) Interpretar un repertori integrat per obres de diferents èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Exercicis manuals sobre els quals es treballin les diferents modalitats de toc pròpies de l'orgue. Coneixement i pràctica del pedaler. Exercicis combinats de manual i pedal per desenvolupar la independència de mans i peus (escalles per moviment contrari entre manual i pedal, combinació simultània de ritmes binaris i ternaris, exercicis en trio, etc.). Estudi dels tractats de registració existents, segons escoles i èpoques. Coneixement de l'ornamentació, segons països i estils. Treball de l'articulació, fraseig i digitacions. Estudi del baix xifrat. Pràctica de la lectura a vista. Estudi de les diferents escoles de construcció d'orgues a Europa. Formes litúrgiques relacionades amb la música d'orgue. Estudi de l'orgue barroc espanyol i de la música ibèrica destinada a aquest orgue. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

PERCUSSIÓ

Objectius

Els ensenyaments de Percussió dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Dominar tècnicament tots els instruments de l'especialitat, així com la coordinació rítmica i motriu que exigeix el conjunt d'aquests instruments.

b) Tocar en grup sense director o directora, amb precisió rítmica i coneixement global de l'obra.

c) Utilitzar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: articulació, coordinació entre les dues mans, dinàmica, etc.

d) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

e) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

f) Actuar en públic amb una formació de percussió combinada.

g) Interpretar un repertori d'obres pertanyents a diferents estils, de dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Desenvolupament de tota la gamma de modes d'atac. Ritmes compostos i grups irregulars. Caixa (redoblements, «paradiddles», etc.). Timbals (afinació amb canvis, tècnica de «glissando», etc.). Bateria (independència i domini de la coordinació, cadències i «breaks», etc.). Làmines (desenvolupament de la velocitat, acords amb

quatre baquetes, tècniques «Stevens» i «Across»). Desenvolupament de la capacitat d'obtenir simultàniament sons de diferent intensitat entre les dues mans, mirant d'aconseguir una diferenciació dinàmica tant si es tracta de la relació melodia-acompanyament com de plantejaments contrapuntístics més complexos. Instruments accessoris i d'efecte (coneixement bàsic de ritmes populars en instruments llatinoamericans, tècnica de tots els instruments, obres per a percussió combinada). Pràctica de la lectura a vista. Treball de la improvisació. Treball de conjunt. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Estudi de la literatura orquestral i solos. El fraseig i la seva adequació als diferents estils (làmines i timbals). Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions.

PIANO

Objectius

Els ensenyaments de Piano dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

b) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

c) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

d) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració i fent papers de solista amb orquestra en obres de dificultat mitjana, i desenvolupar el sentit de la interdependència de les respectives comeses.

e) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar pel seu compte els diversos problemes d'execució que es puguin presentar relatius a digitació, pedalització, fraseig, dinàmica.

f) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument, així com assolir i demostrar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

g) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de diferents èpoques i estils de dificultat adequada a aquest nivell.

Continguts

Estudi en profunditat de la digitació i la seva problemàtica; el desenvolupament i perfeccionament de tota la gamma de modes d'atac; la utilització progressivament més gran del pes del braç com a principal font de força i de control de la sonoritat; la dinàmica, la precisió en la realització de les diverses indicacions que s'hi refereixen i l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants; la utilització dels pedals i la potenciació que han experimentat els seus recursos en l'evolució de l'escriptura pianística; el fraseig i la seva adequació als diferents estils; lligat a això, el desenvolupament de la cantabilitat en el piano. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

TENORA I TIBLE

Objectius

Els ensenyaments de Tenora i tible dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Demostrar una autonomia progressivament més gran en la utilització dels coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, vibrato, etc.

c) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

d) Practicar música de conjunt, en les formacions pròpies de l'instrument.

e) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista.

f) Conèixer les característiques i possibilitats sonores de l'instrument i saber utilitzar-les, dins de les exigències del nivell, en el repertori propi.

g) Conèixer el procés de muntatge i fabricació de canyes (llengüetes) i saber-les manipular i rebaixar per tal que funcionin correctament, així com adquirir consciència de la importància de mantenir l'instrument en bon estat.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Exercicis de respiració diafragmàtica i emissió del so amb notes sostingudes. Control de l'afinació, qualitat del so i dosificació de l'aire. Desenvolupament en profunditat de la velocitat i de tota la gamma d'articulacions possibles (velocitat en «legato», en els diferents «staccatos», en els salts, etc.). Aprofundiment en l'estudi del vibrato d'acord amb les exigències interpretatives dels diferents estils. Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi dels registres extrems. Pràctica de conjunt amb altres instruments per desenvolupar al màxim el sentit de l'harmonia, l'afinació, el ritme, etc. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i al coneixement de les seves grafies i efectes. Fabricació i manipulació de canyes segons el sistema tradicional. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista.

TXISTU

Objectius

Els ensenyaments de Txistu dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Desenvolupar la sensibilitat auditiva necessària per perfeccionar gradualment la qualitat sonora.

b) Conèixer les característiques i possibilitats sonores de l'instrument i saber utilitzar-les, dins de les exigències del nivell, en el repertori propi (en les obres pròpies del seu repertori).

c) Demostrar una autonomia progressivament més gran per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació: digitació, articulació, fraseig, vibrato, etc.

d) Conèixer les diverses convencions interpretatives vigents en diferents períodes de la història de la música

instrumental, especialment les que es refereixen a l'escriptura rítmica o a l'ornamentació.

e) Practicar música de conjunt, en les formacions pròpies de l'instrument.

f) Utilitzar amb una autonomia i un domini tècnic progressivament més grans tots els instruments afins de percussió, tant en la interpretació individual com col·lectiva.

g) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de l'instrument.

h) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

i) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

Continguts

Exercicis de respiració amb instrument i sense. Desenvolupament en profunditat de la velocitat i de tota la gamma d'articulacions possibles (velocitat en «legato», en els diferents «staccatos», en els salts, doble i triple picat, etc.). Aprofundiment en l'estudi del vibrato d'acord amb les exigències interpretatives dels diferents estils. La dinàmica i la precisió en la realització de les diverses indicacions que s'hi refereixen, i l'equilibri dels nivells i qualitats de so resultants. Els ornaments (trinats, grupet, suports, mordents, etc.). Treball de tots els elements que intervenen en el fraseig musical: línia, color i expressió, adequant-los als diferents estils, amb una atenció especial al seu estudi en els tempos lents. Estudi del registre agut. Instruments afins de percussió: modes d'atac, ritmes compostos i grups irregulars. Domini dels ritmes populars. Pràctica de conjunt amb altres instruments per desenvolupar al màxim el sentit de l'harmonia, l'afinació, el ritme, etc. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista i de la transposició. La improvisació. Audicions comparades. Estudi dels instruments afins (silbote, txilibitu, txistus en diferents tonalitats, etc.). Estudi del repertori solista. Iniciació a la interpretació de la música contemporània i coneixement de les seves grafies i efectes.

VIOLA DE GAMBA

Objectius

Els ensenyaments de Viola de gamba dels ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

a) Interpretar un repertori que inclogui obres representatives de diferents estils de dificultat adequada al nivell.

b) Dominar en conjunt la tècnica i les possibilitats sonores i expressives de l'instrument.

c) Comprendre la dualitat tensió–distensió en el text musical i les seves conseqüències en la respiració i en el gest.

d) Valorar la importància del treball de recerca per interpretar adequadament la literatura de l'instrument.

e) Adquirir i aplicar progressivament eines i competències per al desenvolupament de la memòria.

f) Desenvolupar la capacitat de lectura a primera vista i aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per a la improvisació amb l'instrument.

g) Practicar la música de conjunt, integrant-se en formacions cambrístiques de diversa configuració i interpretar un repertori solista que inclogui obres representatives de les diverses èpoques i estils d'una dificultat adequada a aquest nivell.

h) Aplicar amb una autonomia progressivament més gran els coneixements musicals per solucionar qüestions relacionades amb la interpretació.

Continguts

Nocions de temperaments històrics i de la seva aplicació als instruments de trastos. Interpretació del repertori solista. Pràctica d'acompanyament, música de cambra, conjunt de violes i conjunt mixt. Realització d'acords segons baixos xifrats. Pràctica d'improvisació històrica. Introducció als ornaments i a la disminució. Treball en tota l'extensió del pal de l'instrument i desenvolupament de tots els recursos que permetin el joc polifònic propi de l'instrument. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Pràctica de la lectura a vista. Audicions comparades de grans intèrprets per analitzar de manera crítica les característiques de les diferents versions. Pràctica de conjunt.

Criteris d'avaluació dels instruments

1) Utilitzar l'esforç muscular, la respiració i relaxació adequats a les exigències de l'execució instrumental.

Amb aquest criteri es pretén avaluar el domini de la coordinació motriu i l'equilibri entre els indispensables esforços musculars que requereix l'execució instrumental i el grau de relaxació necessària per evitar tensions que condueixin a una pèrdua de control en l'execució.

2) Demostrar el domini en l'execució d'estudis i obres sense deslligar els aspectes tècnics dels musicals.

Aquest criteri avalua la capacitat d'interrelacionar els coneixements tècnics i teòrics necessaris per assolir una interpretació adequada.

3) Demostrar sensibilitat auditiva en l'afinació i en l'ús de les possibilitats sonores de l'instrument.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar el coneixement de les característiques i del funcionament mecànic de l'instrument i la utilització de les seves possibilitats.

4) Demostrar capacitat per abordar individualment l'estudi de les obres de repertori.

Amb aquest criteri es pretén avaluar l'autonomia de l'alumnat i la seva competència per emprendre l'estudi individualitzat i la resolució dels problemes que se li plantegen en l'estudi.

5) Demostrar solvència en la lectura a primera vista i capacitat progressiva en la improvisació sobre l'instrument.

Aquest criteri avalua la competència progressiva que adquireixi l'alumnat en la lectura a primera vista així com la seva desimboltura per abordar la improvisació en l'instrument aplicant els coneixements adquirits.

6) Interpretar obres de les diferents èpoques i estils com a solista i en grup.

Es tracta d'avaluar el coneixement que l'alumnat posseeix del repertori del seu instrument i de les seves obres més representatives, així com el grau de sensibilitat i imaginació per aplicar els criteris estètics corresponents.

7) Interpretar de memòria obres del repertori solista d'acord amb els criteris de l'estil corresponent.

Mitjançant aquest criteri es valora el domini i la comprensió que l'alumnat té de les obres, així com la capacitat de concentració sobre el seu resultat sonor.

8) Demostrar l'autonomia necessària per abordar la interpretació dins dels marges de flexibilitat que permeti el text musical.

Aquest criteri avalua el concepte personal estilístic i la llibertat d'interpretació dins del respecte al text.

9) Mostrar una autonomia progressivament més gran en la resolució de problemes tècnics i interpretatius.

Amb aquest criteri es vol comprovar el desenvolupament que ha assolit l'alumnat pel que fa als hàbits d'estudi i la capacitat d'autocrítica.

10) Presentar en públic un programa adequat al seu nivell demostrant capacitat comunicativa i qualitat artística.

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar la capacitat d'autocontrol i grau de maduresa de la seva personalitat artística.

ANNEX II

HORARI ESCOLAR MÍNIM PER ESPECIALITATS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

1. Acordió

Assignatura	Nre. de cursos	Total - hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ¹	6	300

¹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

2. Arpa

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Conjunt ² ...	6	340

² Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

3. Baix elèctric

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ³	6	300

³ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

4. Cant flamenc

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ⁴	6	300

⁴ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

5. Cant

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Idiomes aplicats al cant	4	240
Música de cambra/Cor ⁵	6	180

⁵ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 180 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

6. Clarinet

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ⁶	6	340

⁶ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

7. Clavecí

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ⁷	6	300

⁷ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

8. Contrabaix

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ⁸	6	340

⁸ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

9. Dolçaina

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ⁹	6	300

⁹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

10. Fagot

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ¹⁰	6	340

¹⁰ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

11. Flabiol i tamborí

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ¹¹	6	300

¹¹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

12. Flauta de bec

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ¹²	6	300

¹² Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

13. Flauta travessera

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ¹³	6	340

¹³ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

14. Gaita

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ¹⁴	6	300

¹⁴ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

15. Guitarra

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ¹⁵	6	300

¹⁵ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

16. Guitarra elèctrica

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ¹⁶	6	300

¹⁶ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

17. Guitarra flamenca

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ¹⁷	6	300

¹⁷ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

18. Instruments de corda polsada del Renaixement i Barroc

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ¹⁸	6	300

¹⁸ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

19. Instruments de pua

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ¹⁹	6	300

¹⁹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

20. Oboè

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ²⁰	6	340

²⁰ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

21. Orgue

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	120
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ²¹	6	300

²¹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

22. Percussió

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda/Conjunt ²²	6	340

²² Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

23. Piano

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ²³	6	300

²³ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

24. Saxofon

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda/Conjunt ²⁴ ..	6	340

²⁴ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

25. Tenora

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ²⁵	6	300

²⁵ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

26. Tible

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ²⁶	6	300

²⁶ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

27. Trombó

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ²⁷	6	340

²⁷ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

28. Trompa

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ²⁸	6	340

²⁸ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

29. Trompeta

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ²⁹	6	340

²⁹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

30. Tuba

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra/Banda ³⁰	6	340

³⁰ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

31. Txistu

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Cor/Conjunt ³¹	6	300

³¹ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Cor s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

32. Viola

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra ³²	6	340

³² Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

33. Viola de gamba

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Cor/Conjunt ³³	6	300

³³ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 300 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. Les assignatures de Música de cambra i de Cor s'han de cursar cadascuna d'aquestes en un mínim de dos cursos acadèmics.

34. Violí

Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra ³⁴	6	340

³⁴ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

35. Violoncel

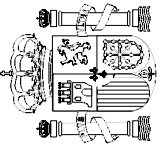
Assignatura	Nre. de cursos	Total hores
Instrument	6	180
Llenguatge musical	2	120
Harmonia	2	120
Música de cambra/Orquestra ³⁵	6	340

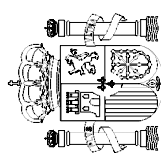
³⁵ Els alumnes han de realitzar com a mínim, durant els sis cursos que componen els ensenyaments professionals de música, 340 hores en el conjunt de les agrupacions especificades. L'assignatura de Música de cambra s'ha de cursar en un mínim de dos cursos acadèmics.

ANNEX III

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

	
	ESPANYA
	LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA
	Escut Comunitat Autònoma
	COMUNITAT AUTÒNOMA DE
	ALUMNE/ALUMNA:
	Número:
	Sèrie:
	10 mm

ESPANYA

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS
PROFSSIONALS DE MÚSICA

LLIBRE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS
PROFSSIONALS DE MÚSICA

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS
ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

ESPECIALTAT:

PÀGINA 1 DE 32

DADES PERSONALS

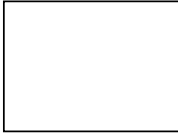
§ El Llibre de qualificacions dels ensenyaments professionals de música constitueix el document oficial que reflecteix els estudis cursats i les qualificacions obtingudes per l'alumne/a dins d'una determinada especialitat i la seva permanència en aquest grau professional. Té valor acreditatiu dels estudis realitzats i possibilita la mobilitat de l'alumnat entre els centres que imparteixen els ensenyaments professionals de música.

§ Per a les qualificacions s'ha d'emprar l'escala numèrica de l'u al deu sense decimals.

§ El Llibre de qualificacions ha de dur les signatures fefaents de les persones que correspongui en cada cas. A sota hi ha de constar el nom i els cognoms del signant.

§ La custòdia i formalització del Llibre de qualificacions correspon als centres i s'ha de lliurar a l'alumne/a una vegada superats els estudis.

§ El Llibre de qualificacions, en cas de trasllat de l'alumne/a, s'ha de trametre del centre d'origen al de destí, a petició d'aquest últim.

(fotografia de l'alumne/a)

DNI o NIE (o, si no té NIE, número de passaport)

Primer cognom

Segon cognom

Nom

Data de naixement

Lloc

Província País

Nacionalitat

Pares o tutors:

Senyor

Senyora

Domicili:

Data	Carrer i número	Localitat	Província

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre de registre de matriculació de/d' curs, amb el número de registre de matriculació.

Després de superar la prova d'accés al curs..... dels ensenyaments professionals de música amb la qualificació de..... Procedent de plans d'estudis anteriors a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matriculació al/s curs/os..... amb el número..... de registre de matriculació.

.....de.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre de registre de matriculació de/d' curs, amb el número de registre de matriculació.

.....de/d'.....de..... VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Segell del centre

Signat Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matriculació al/s curs/os..... amb el número..... de registre de matriculació.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre..... de registre de matrícula. per seguir els ensenyaments de curs, amb el número..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Segell del centre

Signat Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matrícula al/s curs/os..... amb el número..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Segell del centre

Signat Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre..... de registre de matrícula. per seguir els ensenyaments de curs, amb el número..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Segell del centre

Signat Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, se amplia la matrícula al curs/os..... amb el número..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Segell del centre

Signat Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre..... de registre de matrícula. per seguir els ensenyaments decurs, amb el número.....de registre de matrícula.de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matrícula al/s curs/os..... amb el número..... de registre de matrícula.de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre..... de registre de matrícula. per seguir els ensenyaments decurs, amb el número.....de registre de matrícula.de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat.....

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matrícula al/s curs/os..... amb el número..... de registre de matrícula.de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A

Segell del centre

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat.....

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

TRASLLAT DEL LLIBRE DE QUALIFICACIONS

Sr./Sra..... Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA (Segell del centre)

Signat Signat

Sr./Sra..... Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA (Segell del centre)

Signat Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

DADES DE MATRÍCULA

En el dia de la data el/la titular d'aquest llibre es matricula com a alumne/a dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d'..... al Centre..... per seguir els ensenyaments de..... curs, amb el número..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA Segell del centre

Signat Signat

D'acord amb el que estableix la normativa que regeix els ensenyaments, s'amplia la matrícula al/s curs/os..... de registre de matrícula.

.....de/d'.....de.....

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA Segell del centre

Signat Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

TRASLLAT DEL LLIBRE DE QUALIFICACIONS

Sr./Sra.....
Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i
als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A
(Segell del centre)

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat

Sr./Sra.....
Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i
als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A
(Segell del centre)

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

TRASLLAT DEL LLIBRE DE QUALIFICACIONS

Sr./Sra.....
Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i
als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A
(Segell del centre)

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat

Sr./Sra.....
Secretari/ària del Conservatori.....

CERTIFICA:

A sol·licitud del centre.....i
als efectes de trasllat al centre esmentat, que les qualificacions consignades en aquest Llibre són conformes a les que consten a les actes d'avaluació.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A
(Segell del centre)

EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat

Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA
 ANYS DE PERMANÈNCIA EN ELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA
 (continuació)

ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat

D'acord amb el que estableix el Reial decret....., en el curs..... es va autoritzar l'ampliació del límit de permanència en un any.

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) EL/LA SECRETARI/ÀRIA

Signat Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA
 ANYS DE PERMANÈNCIA EN ELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA

ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
ANY ACADÈMIC	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat
CURS DE L'ESPECIALITAT	-----	EL/LA DIRECTOR/A (Segell del centre) Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS
PROFSSIONALS DE MÚSICA

OBSERVACIONS

En el dia de la data es fa lliurament del present Llibre de qualificacions a l'alumne/a que ha superat els estudis dels ensenyaments professionals de Música en l'especialitat de/d' al Centre

..... de/d' de

VISTIPLAU EL/LA DIRECTOR/A EL/LA SECRETARI/ÀRIA

(Segell del centre)

Signat Signat

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS
PROFSSIONALS DE MÚSICA

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS
PROFSSIONALS DE MÚSICA
CARACTERÍSTIQUES DEL LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIO-
NALS DE MÚSICA

Format: 15x21 cm. Caixa: 26x40 cm.

NOMBRE DE PÀGINES: 32 PÀG. INTERIORS MÉS 4 DE COBERTA

Paper interiors: offset de 80 gr/m².

Impressió pàgines interiors: a 2 tintes. Textos en negre. Al rerefons de totes les pàgines, excepte a la coberta i al seu revers, hi han de constar, coloració tènuet (4,7% negre, 1,6% blau reflex i 93,7% transilúcid), d'esquerra a dreta i amb una separació vertical de dos mil·límetres, línies contínues amb la llegenda LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA. A la pàgina 32 hi ha d'haver els crèdits.

Paper coberta: gofrat tipus tela, una cara, de 220 gr/m².

Impressió coberta: a 4/0 tintes per quadricromia. Textos en negre. Escuts de color. Color de fons compost d'un 37,5% de vermell, un 12,5% de groc i un 50% de transilúcid. Revers en blanc.

Textos de coberta: Garamond.

ESPANYA: G light; cos: 11; track: 6,3 punts; escala horitzontal: 120,5%.

LLIBRE DE QUALIFICACIONS DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS DE MÚSICA: G light; cos: 22; track: 0,72%; escala horitzontal: 70%.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE...: G bold; cos: 9; escala horitzontal: 85%.
(S'ha de substituir per Ceuta o Melilla en cada cas.)

ALUMNE/A: G. bold; cos: 12; escala horitzontal: 80%.

ENQUADERNACIÓ: rústica, cosida a cavallet amb dos punts de filferro.

SÈRIE I NÚMERO:

Sigles de la Comunitat, sèrie i número del Llibre perforats a la coberta i a totes les pàgines del llibre. Cada sèrie s'identifica amb una lletra majúscula, que ha d'anar precedida de les sigles de la Comunitat¹, i separada d'aquestes per un guió. A la primera sèrie hi correspon la lletra A, a la següent, la lletra B, i així successivament. Cada sèrie comprèn 10.000 exemplars, amb el número 0000 i finalitza amb el número 9.999. El número va seguit de la lletra C, separada d'aquest per un guió.

PÀGINA 32 DE 32

¹ Les sigles que corresponen a cada comunitat autònoma són: Andalusia (AN), Aragó (AR), Astúries (AS), Balears (BL), Canàries (CN), Cantàbria (CB), Castella i Lleó (CL), Castella-la Manxa (CM), Catalunya, (CC), Comunitat Valenciana (CV), Extremadura (EX), Galícia (GL), Madrid (MD), Múrcia (MR), Navarra (NV), País Basc (PV) La Rioja (RJ).